

Liberalų sąjungoje steigiama nauja frakcija

Vilnius, spalio 11 d. (BNS) — Buvęs Lietuvos liberalų sąjungos (LLS) pirmininkas Rolandas Paksas teigia, jog Liberalų reformų frakcijos LLS viduje kūrimas nereikia patijos skilimo, o yra sveikintina partijos narių idėja pareikšti požiūrį į dabartinius reikšinius partijoje.

„Tai yra iniciatyva iš apačios ir tai yra sveikintina, kad žmonės vienokiu ar kitokiu būdu reiškia požiūrį į dabartinius procesus“, — ketvirtadienį Seime surengtoje spaudos konferencijoje teigė R. Paksas, komentodamas dienraščio „Respublika“ pranešimą apie dalies liberalų ketinimus įkurti frakciją partijoje. „Tai leidžia partijos statusą, tai leidžia partijos įstatą“, pažymėjo R. Paksas, priminęs, jog LLS jau yra įsiskyrusi Klasikinio liberalizmo frakcija.

Liberalių reformų frakcija bus oficialiai įkurta, kai ją užregistruos LLS valdyba.

Pasak dienraščio, vienas iš šios idėjos autorių yra nuo partijos pirmininko posto nušalinto R. Pakso rėmėjas laikomas Liberalų frakcijos Seime narys, buvęs aplinkos ministras Henrikas Žukauskas.

Tai ne pirmas atvejis moderniojo Lietuvos politikoje, kai frakcijos kuriamos partijų viduje. 1999 m. tuometinėje Lietuvos socialdemokratų partijoje (LSDP) susikūrus „Socialdemokratijos 2000“ frakcijai, suaktyvėjo vidaus kova, ir Rimanto Dagio vadovaujami „dudukstantininkai“ buvo pri-

vesti palikti Vytenio Andriukačio vadovaujamą LSDP bei sukurta nauja partija — „Socialdemokratija 2000“.

Panašiai 1999 m. situacija klostėsi ir tuometinėje krikščionių demokratų partijoje, kur partijos daugumai nepitarusi grupė sudarė Krikščioniškosios demokratijos sparną, o jo pagrindu įsisteigė Moderniųjų krikščionių demokratų sąjunga.

1999 m. Tėvynės sąjungai (Lietuvos konservatoriams, TSLK) privertus buvusį premjerą Gediminą Vagnorių pasitraukti iš partijos, jis 2000 m. Seime subūrė 12 narių Nuošaukiųjų (konservatorių) frakciją, į kurią atėjo parlamentariai buvo pašalinti iš TSLK.

Tačiau R. Paksas teigė, jog Liberalių reformų frakcijos kūrimas — tai „iniciatyva iš apačios“. „Žmonės yra sunerimę ta veikla, kokia dabar yra Liberalų sąjungoje, dėl kartais nesilaikomų įstatų. Manau, kad žmonės tai pastebi ir nori užsitikrinti galimybę spręsti problemas, dėl kurių jie atėjo į partiją, o ne dalyvauti vienoje ar kitose intrigose“, pažymėjo jis.

Rugsejo mėnesį daugumos skyrių pirmininkų reikalavimu R. Paksas turėjo atsistatydinti iš partijos pirmininko posto. Kartu atsistatydino ir partijos valdyba. Dalis valdybos narių apkaltino R. Paką tuo, kad jis nesugebėjo išsaugoti valdančiosios Naujosios politikos koalicijos.

Ketvirtadienį prezidentas Valdas Adamkus grupei Lietuvos mokytojų už jų veiklą gamtosaugos srityje įteikė savo vardo premijas ir diplomus. Sveikindamas laureatus, prezidentas ragino pedagogus nenuleisti rankų ir toliau aktyviai dirbti, saugant gamtą. Už sėkmingai įgyvendintus ekologinius ugdymo projektus apdovanoti Raseinių „Žemaičio“ gimnazijos biologijos mokytoja ekspertė Danutė Janina Bajoraitė ir Klaipėdos Vytauto Didžiojo gimnazijos biologijos mokytojas Benediktas Gaizauskas, už gamtosauuginius projektus bei pastaraisiais metais išleistas ekologinio švietimo knygas apdovanotas Traupio pagrindinės mokyklos direktorius Sigitas Obelvičius, už aktyvią visuomeninę veiklą premija skirta Panevėžio ekologinio ugdymo bendrijos „Žaliųjų gijų“ viena iš įkūrėjų ir pirmininkei Reginai Kliminskienei bei profesei Elenai Šapokienei. Šiems pedagogams skirta po 1,000 litų.
(Gedimino Žilinsko (Elta) nuotr.)

Stiprinama oro erdvės sauga virš Ignalinos elektrinės

Vilnius, spalio 11 d. (BNS) — Lietuva prašys Baltarusijos nustatyti konkrečią neskraidymo zoną virš teritorijos, kuri yra netoli nuo valstybių pasienyje esančios Ignalinos atominės elektrinės (IAE), ketvirtadienį, lankydami IAE, pareiškė krašto apsaugos ministras Linas Linkevičius.

Jėgainėje, kuri yra vienas iš svarbiausių Lietuvos strateginių objektų, kartu su ministru lankėsi Lietuvos kariuomenės vadas Jonas Kronkaitis, Karinių oro pajėgų (KOP) vadas Edvardas Mazeikis, krašto apsaugos viceministras Jonas Gecas.

Svečiai susitiko su elektrinės vadovu, aptarė jos saugos klausimus bei aplankė pirmąjį jėgainės bloką.

Pasak IAE generalinio direktoriaus Viktoro Ševaldino, jėgainės sauga atitinka tarptautinius TATENA reikalavimus. Jo teigimu, jėgainės saugai visada buvo skiriamas didelis dėmesys ir per pastaruosius keletą metų, talkinant JAV, Švedijos ir Norvegijos specialistams, IAE finzė sauga labai modernizuota. V. Ševaldinas krašto apsaugos va-

dovus užtikrino, kad atominės elektrinės apsauga yra pakankamai gerai organizuota saugumoje ir išreikšė viltį, kad bus sustiprintas oro erdvės virš jos saugumas.

Virš Ignalinos jėgainės yra neskraidymo zona. Šiuo metu draudžiama bet kokiems orlaiviams skristi 5 km spinduliu aplink IAE ir mažesniame nei 6 km aukštyje. Tačiau elektros energijos gamybai, jog netoli IAE per Baltarusijos teritoriją skraido civiliniai lėktuvai, todėl reikėtų imtis papildomų apsaugos priemonių dėl oro erdvės apsaugos virš jėgainės.

IAE yra už 3 km nuo Baltarusijos sienos ir už 20 km nuo Latvijos sienos.

Pasak jėgainės specialistų, praktiškai neįmanoma numatyti, kas įvyktų, jeigu į IAE iširėtų lėktuvai — nuo panašių avarių yra apsaugota tik panaudoto branduolinio kuro saugykla.

*** Lietuva ketina uždaryti sienos su Baltarusija 23 pėrimo punktus ir palikti tik kelias, bet modernias ir viskuo aprūpintas tarptautines pėrijas Lavoriškėse, Medininkuose, Raigarde ir Šalčininkuose bei geležinkelio pasienio punktus Adutiškyje ir Kenoje.** Dabar Lietuvos ir Baltarusijos pasienyje yra 29 pasienio punktai. Lietuvos ir Baltarusijos siena yra 650 km ilgio. (BNS)

*** Generalinė prokuratura atsisakė kelti baudžiamąją bylą skandalingai pagarsėjusiam Seimo nariui Vytautui Štusauskui, kurį kiti parlamentarai kaltino jų įžeidimu.** „Bylą kelti atsakyta nesant jo veiksmuose nusikaltimo sudėties“, sakė Generalinės prokuratūros atstovas spaudai Vidmantas Putelis.

*** Ši Ispanijos krepšinio sezoną pradėjęs kaip „Barcelona“ svetimšalis, Catalonia komandos puolėjas Artūras Karnišovas teismo sprendimu atgavo statusą, suteikiantį Europos Sąjungos valstybių žaidėjų teises.** (LR, Elta)

*** Kauno miesto valdyba pritarė savivaldybės energtikos skyriaus sumanymui skirti 40,000 litų Priskelimo bažnyčios bokštui ir kryžui apšviesti.** (LR, Elta)

*** Nors iki prezidento Valdo Adamkaus kadencijos pabaigos liko daugiau nei metai, jau imta rūpintis, kur teks gyventi dabartiniam valstybės vadovui, jeigu jis nekandidatuos naujuose rinkimuose ar nebus išrinktas.** Vyriausybė į 2002-ųjų investicinius planus įtraukė 500,000 litų sumą, kuri kitais metais bus panaudota kadenciją baigiančio prezidento namui projektuoti.

*** Prezidentas Valdas Adamkus pareikalavo išbraukti milijonines lešas iš Valstybės investicijų programos, kurios numatytos skirti Prezidentūros rūmų tolesniam restauravimui ir naujo kadenciją baigiančio prezidento namo statybai prestižiniame Turniškių rajone.** Kaip pranešė prezidento atstovė spaudai Violeta Gaizauskaitė, ši „kategoriška nuostata“ ketvirtadienį perduota vyriausybei. „Valdas Adamkus su savo politinio pasitikėjimo komanda atėjo dirbti valstybei, o ne statyti Prezidentūros rūmų ar rezidencijų Turniškėse“, rašoma V. Gaizauskaitės pranešime spaudai. Pasak pranešimo, prezidentas įsitikinęs, kad ūkinis reikalas nuo seno tvarkanti Prezidentūros kanceliarija bei lešas tam numatanti vyriausybė pirmiausia privalo atsišvelgti į realias valstybės galimybes ir svarbiausius visuomenės poreikius. (BNS)

*** Vilniaus savivaldybė atleido iš darbo jo paties prašymu Socialinės paramos centro vyresnįjį inspektorių Artūrą Urbonaitį, kurį imant kyšį sulaukė Specialių tyrimų tarnyba.** A. Urbonaitis buvo atsakingas už invalidų vežimėlių ir kitų prietaisų neigaliesiems išdavimą Vilniaus gyventojams. Daugiau nei 10 metų Socialinės paramos centre dirbęs 43 metų A. Urbonaitis STT pareigūnų buvo sulaukęs trečiadienį savo darbo vietoje neturukus po to kai, iš vieno asmens paėmė 150 litų kyšį už invalido vežimėlį. Invalidų vežimėliai ir kiti reikmenys neigaliesiems skiriami nemokamai. (BNS)

*** Lapkričio 6-8 d. Lietuvoje pirmą kartą lankysis Didžiosios Britanijos soste įpėdinis princas Charles. Į Lietuvą princas atvyks iš Estijos, o aplankęs Lietuvą, vizitą pratęs Latvijoje.** (Elta)

Pasaulio naujienos

(Remiantis AFP, Reuters, AP, Interfax, ITAR-TASS, BNS žinių agentūrų pranešimais)

Vašingtonas. Sunkieji bombonešiai „B-52“ ir „B-1“ atakavo Talibanų pajėgas mirtinomis „kasetinėmis“ ir kitomis bombomis, kai naktį į ketvirtadienį JAV oro ir jūrų pajėgų karo lėktuvai puolė karinius taikinius visame Afganistane. „Mes numetėme daugybę bombų“, sakė vienas pareigūnas, pridūręs, jog tarp ginklų buvo tokių, kurie nukritę suskyla į daugybę itin sprogusių dalių.

Kabulas. Per aktyvias amerikiečių atakas buvo pataikyta į Kabulo oro uostą ir karines bazines ir rytus nuo sostinės, taip pat — į Talibanų vyriausybės objektus Kandaharo mieste, ketvirtadienį pranešė švietimo ministras Amir Khan Muttaqi. Jis sakė, kad Talibanas Osama bin Laden'ui, pagrindiniam amerikiečių „taikiniui“, davė leidimą tik skelbti pareiškimus, o ne dalyvauti kokiame nors politinėje ar karinėje veikloje. „Jis laikosi gerai ir yra slaptoje vietoje“, sakė ministras.

Islamabadas. Pakistanas suteikė du oro uostus JAV pajėgoms, kad jos galėtų surengti skubias Afganistane esančių JAV karių ir lakunų paiešką bei gelbėjimo operacijas, ketvirtadienį pranešė aukšti Pakistano vyriausybės atstovai. Jie pabrėžė, kad Pakistanas ir toliau laikosi nuostatos, jog ši valstybė netaps prieš Afganistaną rengiamų puolamųjų veiksmų baze.

Londonas. JAV ir Didžiosios Britanijos karinės operacijos Afganistane gali tęstis „mažiausiai visą žiemą ir iki kitos vasaros“, sakė britų Gynybos štabo viršininkas Michael Boyce.

Islamabadas. Per JAV oro smūgius Afganistane žuvo daugiau kaip 140 žmonių, įskaitant kelias dešimtis vieno kaimo šalia Jalalabado gyventojų, žuvusių per vieną atskridį, ketvirtadienį pranešė naujienų agentūra „Afghan Islamic Press“ (AIP). Remdamasi Talibanų šaltiniais, AIP pranešė, kad Kuramo kaimas, už maždaug 35 km nuo Jalalabado, per antpuolį trečiadienio naktį buvo praktiškai sugriautas. Iš po griuvėsių jau ištraukta 50 kūnų. Trečiadienio smūgiai buvo patys intensyviausi nuo tada, kai sekmadienį JAV pradėjo karinį atsaką į rugsejo 11-osios teroro išpuolius. Pridėjus ankstesnius duomenis, Talibanų teigimu, nuo sekmadienio per JAV karinius veiksmus žuvo maždaug 220 žmonių.

Kairas. Egipto prezidentas Hosni Mubarak ketvirtadienį spėjo, jog „mūsų planeta bus nesaugi“, kol arabų ir Izraelio konfliktas nebus visiškai sureguliuotas. Jis teigė, jog šis konfliktas gimdys naujus teroristus. „Mes kovojame su teroristais Afganistane, bet bijau, jog nepasiekus visiškų Artimųjų Rytų problemų suregulavimo, viso pasaulio laukia labai bloga ateitis“, sakė H. Mubarak.

Vašingtonas. NATO galės pritariti JAV ir Didžiosios Britanijos karo veiksmų Afganistane išplėtimui į kitas valstybes, tik gavusi daugiau įrodymų apie rugsejo 11-osios teroro aktų JAV kaltininkus, trečiadienį pareiškė NATO generalinis sekretorius George Robertson. Pasak jo, NATO pritarė tik tiems karo veiksmams, kurie yra nukreipti prieš asmenis, „susijusius bei atsakingus už rugsejo 11 dienos įvykius“.

New Yorkas. Didžiausios JAV televizijos trečiadienį po pokalbio Baltuosiuose rūmuose sutiko uždrausti rodyti neišanalizuotus Osama bin Laden pranešimus. Atskiruose pranešimuose ABC, CBS, NBC, „Fox“ ir CNN paskelbė, kad išnagrinės visus bin Laden ar jo kovotojų tinklo „al Qaeda“ narių pareiškimus ir tik tada nuspręs, ar juos rodyti. Toks sprendimas priimtas po žiniasklaidos vadovų ir Baltųjų rūmų patarėjų valstybinio saugumo klausimais Condoleezza Rice susitikimo, kurio metu patarėjų perspėjo, kad bin Laden gali pasinaudoti tokiais pareiškimais slaptomis žinutėmis „al-Qaeda“ nariams perduoti.

Miami, Florida. Jau trečias žmogus Floridoje užsikrėtė juodlige, nuo kurios mirė jo bendradarbis ir kuria serga dar vienas jo kolega, trečiadienį pranešė teisėsaugos pareigūnai. Susirgusiojo pavardė neskelbiama, tačiau policija mano, kad užkratas nėra išplitęs už vieno pastato, priklausancio „American Media Inc.“, ribų. Miręs vyras dirbo šiame pastate Boca Ratone Floridoje. Dabar tyrimas laikomas nusikaltimo tyrimu, sakė prokuroro pareigas einantis Guy Lewis. FBI agentas Hector Pesquera pridūrė: „Neatmetame galimybes, kad užkratas atsirado dėl nusikaltimo“. Tačiau jis sakė, kad jokių įrodymų, jog tai teroro aktas, nėra. Tuo tarpu paslaptingų baltų milietlių atsigrąžinėjusi JAV pastatuose, net Valstybės departamente Vašingtone. Pareigūnai spėja, kad tai gali būti nevykę pokštai, kurie, beje, baudžiami įstatymo.

Maskva. Iš Tarptautinės kosminės stoties (TKS) stebėti, rinkti informaciją apie Afganistaną ir vėliau perduoti ją antiteroristinės kampanijos dalyviams neįmanoma, ketvirtadienį pareiškė spalio 21 dieną į TKS skrisiančios antrosios ekspedicijos vadas, Karinių oro pajėgų pulkininkas Viktor Afanasjov. Pasak jo, TKS neturi tam tinkamos aparatos. „Galima tik pro iliuminatorių žiūrėti į kalnuotą Afganistaną vietovę“, sakė jis. V. Afanasjov pabrėžė, kad Ramiajame vandenyne paskandintoje Rusijos orbitinėje stotyje „Mir“ aparatura buvo visiškai kitokia ir iš ten kosmonautai būtų galėję detalai stebėti kovos veiksmus, matyti padėtį bei apie tai pranešti į Žemę.

Vašingtonas. JAV prezidentas George W. Bush ketvirtadienį pažadėjo JAV kariuomenei skirti „bet kokias lešas, bet kokius ginklus“, kurių reikės neigaliesiems kovai su teroru laimėti. Kalbėdamas atminimo ceremonijoje, skirtoje žuvusiems Pentagono per rugsejo 11-osios teroro išpuolį, jis pareiškė, kad neišleis kiek ilgiai tęsis karas su terorizmu, tačiau pažadėjo, jog pergalė jame yra tiek pat užtikrinta, kiek buvo akivaizdus Vokietijos ir jos sąjungininkių pralaimėjimas II pasauliniame kare.

Varšuva. Čėčenų, sulaukusių Lenkijoje įtarus sprogmenų kontrabanda į Vokietiją, apmokė ir finansavo labiausiai iškomo pasaulio teroristo Osama bin Laden kovotojų tinklas „al-Qaeda“, pranešė policija.

KALENDORIUS

Spalio 12 d.: Deimantė, Deimena, Gantas, Rudolfas, Salvinas, Vaišvydas, Ugnis.

Spalio 13 d.: Edvardas, Eduardas, Mintaras (Mintas), Nortautė, Norutis, Venancijus, Vilnė.

Tėvynėje pasižvalgius

*** Keturios parlamentinės opozicinės partijos** — Lietuvos liberalų sąjunga (LLS), Tėvynės sąjunga (Lietuvos konservatoriai), Centro sąjunga (CS) ir Moderniųjų krikščionių demokratų sąjunga (MKDS) ketvirtadienį įsteigė Politinio bendradarbiavimo tarybą. Šios partijos Seime vienija 49 parlamentarai iš 141. „Seimo opozicijos veikla bus labiau organizuota ir koordinuota“, sakė LLS frakcijos senitūnas ir opozicijos vadas Rolandas Paksas. Ateityje, pasak R. Pakso, taryba ketina parengti bendrą alternatyvią vyriausybės programą ir sudaryti šešėlinį ministrų kabinetą. (BNS)

*** Nedarbo kamuoja mame Kaune** pritrūko kvalifikuotų specialistų. Didžiosios miesto imonės, nemažindamos pelno ir eksporto procentų, junta didelį gerų suvėjų stygių.

*** Per vieną darbo valandą** vienas Lietuvos dirbantis žmogus šiemet pagamins produkcijos už 24.6 lito. Valstybės darbo našumas, palyginti su praėjusiais metais, padidėjo 3.1 proc. 1999 m. darbo našumas buvo pakilęs 0.7 proc., o per 2000 metus išaugo 16 proc. (KD, Elta)

*** Kaune veikiantį muilo ir skalbimo priemonių gamybos imonė „Naujoji Ringuva“** — viena iš nedaugelio Lietuvos bendrovių, palaikančių verslo ryšius su Talibanu valdomu Afganistanu. Kauniečiai kas du mėnesius Afganistanui parduoda 1-2 vagonus muilo. (LR, Elta)

*** Premjeras Algirdas Brazauskas** pasirašė atitiktens neturintį potvarkį, kuriuo sudaryta speciali trijų narių darbo grupė, skirta valstybės institucijų bendradarbiavimui su JAV verslove „Williams International“ derinti. Tokio pobūdžio darbo grupė Lietuvoje yra sudaryta pirmą kartą. Premjeras grupei pavėdė ji informuoti apie bendradarbiavimo eigą su „Mazeikių naftos“ susivienijimą valdancia „Williams International“ ir, prireikus, siūlyti reikiamus sprendimų projektus. (Elta)

*** Netoli Trakų esančioje saldinių fabriko „V & M. Trakai“ katilinėje** buvo sudegintos šios imonės pagamintos 7.6 tonos tortų su paukščių pienu, „dūmais“ paleidžiant apie 100,000 litų. Tiek verslininkui Algirdui Dobrovolskui kainavo kažkieno anoniminių skambutis muitininkams, pranešęs apie, atseit, nelegalų krovinį. Beieškodami kontrabandos, muitininkai sugadino į Vokietiją keliavusį saldumynų krovinį. (LR, Elta)

*** Dėl stipraus vėjo ketvirtadienį** ryte buvo uždarytas Klaipėdos valstybinis jūrų uostas. Uosto kapitono Viktoro Lukoševičiaus nurodymu, uoste sustabdyti krovos darbai, iš uosto neišleidžiami ir į jį neleidžiami laivai. Nutrauktas ir į Smiltynę keleivius bei transporto priemones keliančių keltų darbas. Vakaryšiaures vakarų krypties vėjo greitis siekia 15 metrų per sekundę, gūsiais iki 18-23 metrų per sekundę. (BNS)

SPORTO APŽVALGA

Redaktorė Irena Regienė

2001 M. Š. A. LIETUVIŲ RANKŲ LENKIMO SPORTO PIRMENYBĖS

2001 m. Š. Amerikos Lietuvos rankų lenkimo sporto pirmenybės rengia Čikagos LSK „Aidas“, 2001 m. gruodžio 8 d., šeštadienį, Jaunimo centre, 5600 South Claremont Ave., Chicago, IL.

Dalyvių registracija — 2 val. p.p. Varžybų pradžia — pasibaigus registracijai. Išankstinės registracijos nebus.

Varžybos vykdomos dešine ir kaire ranka, vyrams ir moterims, įvairiose kategorijose pagal svorį ir amžių. Tiksliai programa ir starto mokestis

bus nustatyta vėliau.

Dalyvauti kviečiami visi lietuvių kilmės varžovai. Dalyvių skaičius neapribotas.

Išsamesnės informacijos gaunamos pas varžybų vadovą, ŠALFAS-gos rankų lenkimo sporto koordinatorių Saulių Rakauską, šiuo adresu: Saulius Rakauskas, 6100 South Keeler Ave., Chicago, IL 60629, USA, tel. 773-581-6771.

Čikagos LSK „Aidas“ ŠALFAS-gos Centro valdyba

Futbolas Čikagoje

„LITUANICA“ — „SCHWABEN“ 3-2

Praėjusį sekmadienį „Lituanicos“ vyrų pirmoji futbolo ekipa jau trečią kartą iš eilės sužaidė lygionis „Metro“ lygos „major“ diviziono pirmenybėse. Ši kartą, žaidžiant aikštėje prie Pasaulio lietuvių centro Lemonte, mūsų vyrai išplėšė vieną tašką iš vokiečių „Schwabens“ futbolininkų, kurie, beje, nėra iš stipriųjų šioje geriausioje Čikagos ir apylinkių futbolo komandų grupėje.

Kaip jau įprasta, lietuvių ekipos vyrai rungtynių pradžioje vedė gana padriką žaidimą ir buvo be jokios varžybines ugnelės. Todėl vokiečiai turėjo aikštės persvarą ir kėlė ne vieną kėlinį prie mūsų aikštės vartų. Tačiau didesnių progų varžovai nesukūrė, o mūsų šaulys Laimonas Bytautas prieš pat pertrauką neišnaudojo mirtinos progos, visai iš arti nepataikydamas į tuščius vartus.

Per pertrauką lietuvių treneris Gediminas Jarmalavičius paskatino savo žaidėjus žaisti kovingiau ir sumaniau. Tačiau jis nesakė, jog reikia naudoti neleistinus veiksmus. To, matyt, nesuprato du lietuvių žaidėjai, kurie pasikarščiavo ir per šurkščiau sužaidė, dėl ko labai keistai teisėjaves teisėjas tiems vyrams per 5 minutes parodė raudonas korteles ir pašalino iš aikštės. Mūsų nuomone, tai galėjo būti tik geltonų kortelių vertos baudos.

Tačiau jau tokia buvo teisėjo valia, o jo veiksmų motyvai taip ir liko neišaiškinti. Bet žaidžiant be dviejų žaidėjų, mūsų vyrai nepalūžo, o pradėjo kovoti žymiai atkakliau negu pirmame kėlinyje. Pirmieji įvartį pasiekė vokiečiai, kuomet Jonas Putna nesugraibė kamuolio ir varžovai iš arti ženklino 1-0. Tačiau tada mūsų nustebino įsivadavęs kamuolis iš tolimesnės pusės, kuris baudos šūviu iš toli pasiekė išlygino.

Tikrai gaila, kad du žaidėjai: Nidijus Puškorius ir Linas Jakovlevas apie 40 minučių savo draugų ryžtingus antpuolius tegalėjo stebėti tik nuo

suolelio. Tokie bereikalingi veiksmai ne tik jiems buvo žalingi, nes buvo dar suspenduoti vienerioms rungtynėms, bet ir visai komandai. Gerai, kad ši kartą buvo pelnytas bent vienas taškas: o mūsų kiai dėl šių vyrų klaidų galėjo pralaimėti. O tu taškų lietuviams labai reikia, norint išsilaikyti „Major“ divizionoje.

Dabar po 4 rungtynių lietuvių ekipa iš 12 galimų taškų yra surinkę tik tris. Kaip žinome, už pergalę dabar duodami trys taškai, o už lygiąsias — vienas. Todėl mūsų kiams jau laikas pelnyti bent vieną, kitą pergalę.

Ši sekmadienį, spalio 14 d., „Lituanica“ vėl kovos namų aikštėje, Lemonte. Tik rungtynių pradžia bus valanda anksčiau. Vyrų kovos 2 valanda, o rezervinės vienuolikos — 12-tą. Varžovai — „Green-White“ vyrai, kurie, kaip atrodo, yra šiek tiek pajėgesni negu „Schwabens“ ir prieš juos pergalę išplėsti nebus lengva. Bet, jei „Lituanicos“ vyrai stengsis, kaip antrame kėlinyje sekmadienį, atrodo, būtų galima laimėti.

Beje, praėjusį sekmadienį „Lituanicos“ rezervinė ekipa su „Schwabens“ rezervu irgi sukovoję lygionis 1-1. Dabar rezervinės komandos vyrai turi 4 taškus — pergalę ir lygiąsias.

FUTBOLININKAI KVIEČIA Į POKYLĮ

Lietuvių futbolo klubas „Lituanica“ kvietia į savo metinį pokylį — sezono baigimo šventę. Ji vyks spalio 27 d. PL centro didž. salėje, Lemonte. Čia bus paminėta vieno iš seniausiųjų Amerikoje, veiklių lietuvių klubų 51-ji sukaktis.

Kaip žinome LFK „Lituanica“ yra vienintelis Š. Amerikos lietuvių sporto vienetas, kuris žaidžia futbolą ir garsina lietuvių vardą amerikiečių ir kitų tautybių sportininkų tarpe.

Šiame pobūvyje bus trumpa oficialioji dalis, vakariene ir šokiai, grojant brolių Švabų orkestrui. Kaip visada, čia bus linksma, smagi lietuviška nuotaika, nes dauguma klubo komandų žaidėjų yra neseniai iš Lietuvos atvykusieji žmonės.

Užsisakyti vietas į šį renginį reikia ilgiau nedelsiant, skambinti Laimai Glavinskienai, tel. 630-323-6302.

ŠALFAS-gos 2001 m. Šiaurės Amerikos metinės tarp miestinės golfo žaidynės senjorų klasėje pirmą vietą laimėjusiam Čikagos lietuvių golfo klubo nariui Rimui Izokaiciui taurę ir medalį įteikia ČLGK pirmininkas Arvydas Čepulionis. Nuotr. Janice Čepulionis

GOLFAS

Čikagos lietuvių Golfo klubas baigė dar vieną veiklų ir sėkmingą sezoną.

Klubui priklauso daugiau negu šimtas narių. Dauguma jų dalyvauja visose pagrindinėse klubo žaidynėse. Be to, aštuonių pagrindinių žaidynių klubas suruošė dar kelias išvykas į tolimesnes vietas, dažniausiai į golfo poilsiavie-

tes Michigan ir Indiana valstijose.

Šiemet Č.L.G.K. teko ruošti ir vesti ŠALFAS-gos metines tarp miestinės varžybas. Kaip jau įprasta, varžybos vyko Darbo šventės savaitgalį, Swan Lake Golf Resort, Plymouth, Indiana. Šiame renginyje dalyvavo 125 golfininkai ir golfininkės. Net 54 jų buvo

ISPŪDINGAS ČIKAGOS MARATONAS

Spalio 7 d. net 37,500 entuziastų stojo į tradicinio Čikagos maratono startą netoli Buckingham fontano Grant Parke. Po dviejų valandų aštuonių minučių Ben Kimondiu ten pat pasiekė baigmės juostelę. Beje, tai padarė 28,506 sportininkai, nors paskutiniajam iš jų 26,2 mylių nuotolį pavyko nugalėti tik po 7 valandų, 12 minučių ir 5 sekundžių.

Moterų grupėje pirmąją buvo irgi Kenijos atstovė Catherine Nderba su pasaulio rekordą ženklinančiu laiku — 2 valandomis 18 minučių ir 47 sekundėmis. Ji 59 sekundėmis pagerino prieš savaitę Berlyno maratone japonės Naoko Takahashi parodytą rekordinį laiką. Už šią pergalę Kenijos atstovė susižėrė 75,000 dolerių kaip prizą už 1 vietą, ir dar 100,000 dolerių — už pasaulio rekordą.

Vyrų grupėje net trys pirmieji pasiekė baigmę buvo iš Kenijos, o pas moteris, kaip jau minėjome, pirmoji buvo Kenijos atstovė, o antroji — irgi iš Afrikos šalies — Etiopijos. Trečiaja liko austrė Kerry McCann, o ketvirtą — Lenkijos bėgikė — Malgorzata Sobanska.

Beje, „Chicago Tribune“ dienraštis pirmadienį išleido 30' puslapių priedą, kuriame išspausdino pavardes, gyvena-

masias vietas ir rezultatus visų įveikusiujų 26,2 mylių atstuma.

Čia matėme ir lietuviškų pavardžių. Tai Bill Andrulek iš Libertyville, IL, Lance Skinyks iš Bensenville, IL, Sylvia Rimbergas iš Des Plaines, IL, Steve Gustas iš Crown Point, IN, Lori Stasaitis iš Glenn Ellyn, IL, Tobias Rimkus iš Astoria, N.Y., Christa Yokubaitis iš Griffith, IN, Jannifer Lisauskas iš Brighton, MA, Robert Lenkauskas iš Cambridge, MA, Milton Stankus iš Čikagos ir kiti. Mums pranešė visuomenininkas Vytenis Statkus, gyvenantis North Riverside, kad į šį maratoną iš Colorado valstijos atvyko ir sėkmingai nuotolį įveikė jo antukė Tina Mereckytė-Vardamen, maratoną bėgusi pirmą kartą. Beje, galėjo būti daugiau lietuviškų pavardžių, bet peržiūrėti beveik 30,000 asmenų sąrašą buvo nelengva.

Šis maratonas, kurio sponсорiumi yra LaSalle bankas, o direktoriumi — Carey Pinkowski, jau yra vykdomas 24-ti metai iš eilės ir dabar yra plačiai žinomas visame pasaulyje. Savo populiarumu Čikagos maratona gal dar pralenkia New Yorko, Bostono ir Londono maratona.

Reikia pažymėti, jog sekmadienį pasirodė 11 asmenų, kurie šį maratoną jau yra bėgę

iš Č.L.G.K.

Paskutinės sezono žaidynės įvyko praėjusį sekmadienį, spalio 7 d., Bon Vivant golfo laukuose, esančiuose netoli Kankakee, IL. Iš šių žaidynių pasekmių įvairiose klasėse buvo nustatyti klubo čempionai:

Vyrų A kl. — Tomas Vaitkus (78).

Vyrų B kl. — dr. Julius Rin-gus (88).

Vyrų C kl. — Modestas Atkočiūnas (88).

Vyrų D kl. — Clem Dauskurdas (104).

Senjorų kl. — Rimas Izokaic-tis (96).

Jaunių kl. — Paulius Dagys (91).

Moterų A kl. — Aldona Vaitkiene (39).

Moterų B kl. — Daiva Bak-sienė.

Šie laimėtojai ir kiti klubo golfininkai pasiekę įvairias pasekmes bus apdovanoti metiniame pokilyje š.m. spalio 20 d. vyksiančiame PLC „Bo-čič“ menėje, Lemonte.

Č.L.G.K. valdybą, sąžiningai pravedusią sezoną sudarė: pirmininkas Arvydas Čepulionis, vicepirm. Jennifer Antanaitytė, izdininkas Česius Bakšys, sekretorė Janice Čepulionienė, žaidynių vadovai — Rimas Izokaicis ir Ed. Dumb-lauskas.

Norintieji daugiau žinių apie Čikagos lietuvių Golfo klubą, ar prisijungti prie lietuvių golfininkų veiklos, skambinkite tel. 708-349-9460.

J. Valaitis

nuo jo pradžios prieš 23 metus. Vienam iš jų, gyvenančiam Čikagos pietinėje dalyje — John Tilgner jau 73 metai amžiaus, tačiau jis dar bėgo ir 24-tą kartą, nors, žinoma, ne taip greitai, kaip ankstesniais metais.

Šiemet maratone nesimatė geriausiojo Amerikos maratnininko, marokiečio, dabar jau JAV piliečio Khalid Khan-nouchi, (jam priklausė ir šio maratono rekordas vyrų grupėje), kadangi buvo susižeidęs koją. Jis ir pernai tapo maratono nugalėtoju, atbėgęs per dvi valandas, septynias minutes ir vieną sekundę. Pernai moterų tarpe pirmąją buvo šių metų nugalėtoja Catherine Nderba.

Šiemet maždaug 9,000 bėgikų, bėgusių šiame maratone, nesugebėjo ištesėti ir pasiekti baigmę. Išeikro įvairiuose nuotoliuose. Tie, kurie maratona baigė, nepaisant jų pasekmių, buvo apdovanoti medaliais.

Nelaimingas buvo tik vienas bėgikas, kuris krito visai netoli baigmės, nubėgęs 26 mylias. Jis mirė nuvežtas į ligoninę, kur nebuvo įmanoma jo atgavinti. Tai 22 metų amžiaus vyras Luke Roach iš Seattle, WA.

Maratone dalyvavo ir neigalieji sportininkai su vežimeliais. Šioje grupėje Tony Iniguez, 31 m. vyras iš Auroros, pakartojo praėjusių metų pergalę.

Ed. Šulaitis

18-metė Lietuvos dviratininkė Diana Elmentaitė (dešinėje) Portugalijos sostinėje Lisabonoje prasidėjusiose pasaulio dviračių plento čempionate, jaunių (17-18 m.) merginų lenktynėse, laimėjo bronzos medalį. (Elta nuotr.)

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589. Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices: Subscription Rates: \$100.00. Foreign countries \$115. Postmaster: Send address changes to Draugas — 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589. Mažindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiunčiame. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja.

DRAUGO prenumerata yra mokama iš anksto.

JAV	Metams	1/2 metų	3 mėn.
Kanadoje ir kitur	(U.S.) \$100.00	\$60.00	\$38.00
Tik šeštadienio laida:		\$65.00	\$45.00
JAV	\$60.00	\$45.00	\$33.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$65.00	\$50.00	\$38.00
Užsakanti Lietuva:			
Oro paštu	\$500.00	\$250.00	
Reguliariu paštu	\$100.00	\$55.00	
Tik šeštadienio laida oro paštu	\$160.00	\$85.00	
Tik šeštadienio laida reguliariu paštu	\$55.00		

Vyriausia redaktorė — Danutė Bindokienė

Administracijos — Valentinas Krumpelis

Moderatorius — kun. Viktoras Krumpelis

- Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:00, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsiūsiuomoms, gavus prašymą, ką nors skelbti.
- Redakcija straipsnius taiso savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugo. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

United States Postal Service: Statement of Ownership, Management, and Circulation

Statement of Ownership, Management, and Circulation		
1. Publication Title	2. Publication Number	3. Filing Date
DRAUGAS	161000	10-12-01
4. Issue Frequency	5. Number of Issues Published Annually	6. Annual Subscription Price
Daily except Sun & Mon, legal holidays, the Tues. after legal hol. (Dec 26 & Jan 2)	1	\$100.00
7. Complete Mailing Address of Known Office of Publication (Street, city, county, state, and ZIP+4)	8. Complete Mailing Address of Headquarters or General Business Office of Publisher (Not printer)	
4545 W. 63rd Street Chicago, IL 60629	same as above	
9. Full Names and Complete Mailing Addresses of Publisher, Editor, and Managing Editor (Do not leave blank)		
V. Krumpelis 773-585-9500		
10. Owner (Do not leave blank. If the publication is owned by a corporation, give the name and address of the corporation immediately followed by the names and addresses of all stockholders owning or holding 1 percent or more of total amount of stock. If not owned by a corporation, give the name and address of the individual owner. If owned by a partnership or other unincorporated firm, give its name and address as well as those of each individual owner. If the publication is published by a corporation, give its name and address.)		
same as above		

11. Known Bondholders, Mortgagees, and Other Security Holders Owning or Holding 1 Percent or More of Total Amount of Bonds, Mortgages, or Other Securities. If none, check box.

12. Tax Status (For completion by nonprofit organizations authorized to mail at nonprofit rates) (Check one)

13. Publication Title

14. Issue Date for Circulation Data Below

15. Extent and Nature of Circulation

16. Total Number of Copies (Net press run)

17. Paid and unpaid circulation

18. Paid and unpaid circulation

19. Paid and unpaid circulation

20. Paid and unpaid circulation

21. Paid and unpaid circulation

22. Paid and unpaid circulation

23. Paid and unpaid circulation

24. Paid and unpaid circulation

25. Paid and unpaid circulation

26. Paid and unpaid circulation

27. Paid and unpaid circulation

28. Paid and unpaid circulation

29. Paid and unpaid circulation

30. Paid and unpaid circulation

31. Paid and unpaid circulation

32. Paid and unpaid circulation

33. Paid and unpaid circulation

34. Paid and unpaid circulation

35. Paid and unpaid circulation

36. Paid and unpaid circulation

37. Paid and unpaid circulation

38. Paid and unpaid circulation

39. Paid and unpaid circulation

40. Paid and unpaid circulation

41. Paid and unpaid circulation

42. Paid and unpaid circulation

43. Paid and unpaid circulation

44. Paid and unpaid circulation

45. Paid and unpaid circulation

46. Paid and unpaid circulation

47. Paid and unpaid circulation

RUSIJOS GLOBALINIAI PASIRINKIMAI

ZENONAS PRŪSAS

Žmonijos istorija įrodė, kad visais laikais galiojo ir tebe-galioja taisyklė: imperijos nėra amžinos. Ankstiau ar vėliau jos išsigeimsta ir žlunga. Juk apie senųjų laikų Egipto, Persijos, Romos, Atilos hunų, Austro-Vengrijos ir kitas buvusias imperijas skaitoma tik istorijos vadovėliuose. Dvidešimtojo amžiaus Didžiosios Britanijos, Prancūzijos ir Vokietijos imperijos geruokai atsisakė kolonijų Afrikoje bei kitur ir dabar sėkmingai gyvuoja savo etninės ribose. Išimtis yra tik Rusija, kuri irgi prieš 10 metų nenoriai atsisakė nerusais apgyventų teritorijų, bet dar tebesvajoja apie jų atgavimą, kad atgautų savo svorį globalinėje politikoje. Gal Maskva nepastebėjo, kad valstybės svarbą dabar lemia nebe valdomų žemių plotų dydis bei gyventojų skaičius, o ekonominiai rodikliai. Juk Japonija naudojimui tinkamos žemės plotu yra panašiai Lietuvos teritorijai (85 proc. Japonijos teritorijos yra nei žemės ūkiui, nei statybai netinkami labai status kalnai), bet pasaulyje ji žinoma kaip įtakinga ekonominė galybė.

Rusijos ultranacionalistai gal nesupranta, kad Rusija, turėdama tik 1.5 proc. pasaulio BVP (bendro vidinio produkto), palyginti su Amerikos 21 proc., dar nepasidarytų ekonomine galybe, jei atgautų keliasdešimt milijonų anksčiau valdytų nerusų gyventojų. Juk ir tada Rusija turėtų 4-5 kartus mažiau gyventojų, negu Indija, kuri dabar globalinėje politikoje nėra laikoma viena įtakingiausių valstybių. Bent man atrodo, kad Rusija yra viena iš labiausiai nacionalistiškai nusiteikusių tautų pasaulyje. Todėl suprantama, kad rusams, tik prieš keliolika metų galėjusiems pasaulyje lygintis savo įtaka su amerikiečiais, yra skaudu, ne tik pasauliui, bet ir jiems patiems matant, kad ta didybė jau prarasta. Ar be imperijos atkūrimo kelio Rusijai yra kitų pasirinkimų, kaip vėl pasidaryti svarbia ir įtakinga šios planetos valstybe? Šį klausimą savo studijoje bando nagrinėti Columbia universiteto (New York) politinių mokslų profesorius Robert Legvold „Foreign Affairs“ žurnale (2001 m. rugsėjo/spalio numeris psl. 62-75). Studija pavadinta: „Russia's Unformed Foreign Policy“. Kai kuriomis jo mintimis ir duomenimis pasinaudo-

jau ir aš šiame straipsnyje.

Vieną galimų pasirinkimų prof. Legvold vadina „Tvirtovė Rusija“. Šiuo atveju Rusija daugiausia pasitiktų savo pačios jėgomis, vengdama ekonominio ar politinio sąjungų su kitomis valstybėmis, išskyrus buvusias sovietines respublikas. Su šiomis išvystytų kuo artimesnius santykius. Svarbiausiuosius interesus gintų savomis jėgomis. Nebūtų atsisakoma „didelės jėgos“ politikos. Priešingai, būtų stengiamasi, kad ir toliau Rusija turėtų politinį svorį pasaulyje. Tai yra dažniausiai minimas pasirinkimas tarp Rusijos politikų.

Kitas pasirinkimas, kad padidintų politinį svorį, yra su-eiti į partnerystę su Kinija ir galbūt su Indija, kad atstvertų Amerikos įtaką pasaulyje. Deja, tokios sąjungos sukūrimas daugiau priklausytų ne nuo Rusijos, bet nuo Kinijos ir Indijos. Iš esmės, Kinijos užsienio reikalų ministras, Tang Jiaxuan vizito metu Maskvoje 2001 m. yra pareiškęs, kad Kinija tokia sąjunga nesanti suinteresuota. Rusija tą patį atsakymą yra gavusi ir iš Indijos.

Dar kita galimybė yra artimesnis susidraugavimas su Vakarų Europa ir Amerika. Putin mėgsta priminti, kad Rusija esanti Europos dalis, todėl turėtų artimiausiu bendradarbiauti su Vakarų Europą. Juk ir kultūriniai Rusija esanti artima Europai. Atrodo, kad šis Rusijos priklausymo Europai klausimas buvo trumpai užsimintas praėjusio prezidento Bush — Putin susitikimo metu, bet nieko nenu-tarta.

Yra dar vienas pasirinkimas: visą dėmesį sukonscen-truoti į Rusijos ekonomijos išvystymą ir gal tik vėliau, kai valstybė atsigaus ekonomiškai, suaktyvinti „didžiosios jėgos“ statuso atgavimą. Atrodo, kad paskutiniu laiku Putin bando eiti šiuo keliu, ypač per suradimą rinkų Rusijos pagamintoms prekėms. Juk Rusijos žaliavoms, pvz., naftai ir gamtinėms dega-mosioms dujoms, pirkėjų užtenka, bet niekas nenori pirkti jos gaminių. Putin ir jo mi-nistrų gausių kelių metų ypatingas dėmesys kreipia-mas į ekonominius santykius. Pats Putin tais reikalais yra lankęs Australiją, Kanadą, Kubą, Prancūziją, Italiją ir daugelį kitų kraštų. Daug pas-tangų yra daroma išplėsti eksportą į Kiniją. Susitiki-

Prisimenant ankstesnę Lietuvos Bendruomenės veiklą. LB Lemonto apylinkės valdybos suruoštame 25 m. gyvavimo paminėjime 1982 m. buvę šios apylinkės valdybos pirmininkai. Iš kairės sėdi: PLB pirm. Bronius Nainys, Agnė Katiliskytė, Petras Abramaitis, Birutė Navickienė; stovi: Kazys Laukaitis, Romas Kronas, Viktoras Garbonkus, Algis Kazlauskas, Modestas Jakaitis.

muose Japonijoje Putin yra net sutikęs derėtis dėl dviejų salų gražinimo Japonijai, jei būtų susitarta ekonominiais klausimais.

Ekonominiais klausimais Putin yra net 5 kartus lankęs Vokietijos kanclerį Gerhard Schroeder ir 4 kartus ES (Europos Sąjungos) posėdžius. Putin ir jo užsienio reikalų ministras Ivanov visuomet pabrėžia, kad jie užsienio politikoje esą pragmatikai ir nori gerų santykių su Kinija, Japonija, Amerika, Iranu, Iraku ir Ku-ba, atseit, su visais, išskyrus tas valstybes, kurios remia islamo kraštutinumus.

Idomu, kad oficiali Rusijos politikos strategija, paskelbta 2000 m. birželio 18 d. yra labai ambicinga. Ji skamba taip: Rusijos Federacija yra „didžiulė jėga (a great power)..., viena labiausiai įta-kingų modernaus pasaulio centrų...“, atsakinga už saugu-mo išlaikymą abiem lygiais, globaliniu ir regioniniu“. Atrodo, kad ta strategija yra dau-giau tik kaip ateities gairės siekimai, o ne dabartinės pa-dėties aprašymas. Kiek bau-gina jos siekimas, kad ši ateities Rusija nori būti atsakin-ga už saugumo išlaikymą ne tik globaliniu, bet ir region-iu lygiu, taigi, atsakinga ir už Lietuvos saugumą. Vadina-si, rusiškas vilkas tada sau-gotų lietuviškąjį erylą. Tiki-mės, kad šios strategijos įgy-vendinimas užtruks nema-žiau kaip 30 metų. Tada gal naujoji rusų karta jau nebe-norės rūpintis savo kaimi-ninių valstybių saugumu, o tik savo saugumu. Be to, Lie-tuva tuomet jau gal tikrai bus NATO narė, o dėl jau dabar vykstančio rusų tautos išmi-

nekenų, verti pasigėrėjimo, o juos „apređe“ menininkai, istorikai ir archeologai, pagarbos.

Iš čia smalsumas vedė į ne-toliese esantį Lietuvos Dailės muziejų, kuriame kaip tik buvo atidarytos dvi giminin-gos parodos: „Krikščionybė Lietuvos mene“ (skirta Kris-taus gimimo jubiliejui bei Lie-tuvos karaliaus Mindaugo krikšto-karūnavimo 750 m. sukakčiai) ir „Vilniaus kated-rės lobynas“.

Vaikštinėdama po puikiai įrengtas muziejaus patalpas ir apžiūrinėdama nuostabių eksponatų, iš tikrųjų pirma-kart supratau, ką reiškia są-voka — lobis. Viskas čia buvo Lietuvos lobis: ir pats pasta-das, ir viskas jame. Viskas, kuo gali ir turi Lietuva di-džiutis, viskas pasišventusių menotyrininkų, muziejininkų surasta, surinkta, išsaugota, sutvarkyta. Belieka tik ateiti, žiūrėti, džiaugtis ir nepamirš-ti padėkoti.

Paroda „Krikščionybė Lietu-

NEMOKAMAI TIKRINO SVEIKATĄ

Lietuvos AIDS centras pradėjo akcijas „Nemokamai pasitikrink del ŽIV ir virusinių hepatitų“ ir „Nemokamai pasitikrink del žmogaus papilomos viruso“.

Lietuvos AIDS centro duomenimis, kaip teigė centro direktorius dr. Saulius Čap-linskas, valstybėje užregistruota 319 ŽIV atvejų, iš jų 200 susieti su intraveninių narkotikų vartojimu. 145 užsikrėtę asmenys ŽIV infekcijos nustatymo momentu buvo iki 30 metų, iš jų 14-iki 22 metų.

Visą mėnesį — iki spalio 10 dienos — vilniečiai ir sostinės svečiai Lietuvos AIDS centro gydytojų buvo nemokamai konsultuojami ir tiriami del ŽIV ir virusinių hepatitų.

Akcija „Nemokamai pasitikrink del žmogaus papilomos viruso“ skirta moterims. Rugsėjo 10-19 d. Lietuvos AIDS centras kvietė moteris nemo-kamai pasitikrinti del žmo-gaus viruso (ŽPV), sukelian-čio virusinės žmogaus papilo-mas. Iki šiol identifiukuota daugiau negu 60 ŽPV. Kai kurie šio viruso tipai turi įtakos gimdos kaklelio vėžiui.

JAV mokslininkai nustatė, kad per penkerius metus apie 30 proc. moterų, užsikrėtusių ŽPV, atsiranda gimdos kaklelio ląstelių pokyčių, kurie yra nepiktybiniai, bet gali duoti pradžią gimdos kaklelio vėžio atsiradimui. Įrodyta, kad daugelį metų moterų ŽPV nėra ilgalaikė infekcija — or-

rimo pati Rusija gal beturės tik apie 100 milijonų gyven-tojų. Jai tada užteks savo bė-dų, ypač iš Azijos pusės.

vos mene“ teikia dėmesį į krikščionybės pradžią Lietu-voje ir pirmųjų misijų tragišką nesėkmę (Šv. Brunono žūtį 1009 m.). Vėlesnių amžių baž-nytinio meno kolekcijos ir liaudies dievdirbių kūriniai padeda suvokt krikščioniškąją kultūrą Lietuvoje ir jos savi-tumą.

O Vilniaus katedros lobynas užima žadą! Akyse ribuliuoja nuo didelės vertės auksu ir brangakmeniais švytintį meno kūrinių. Žvelgi ir jautie-si tartum archeologas Howard Carter, atvėręs Tutankhamo-no kapą. O kaip besijautė Lie-tuvos archeologai šį lobį 1985 m. katedros rūsiuose atradę? Koks turėjo būti jų nustebi-mas, visa persmelkiantis džiaugsmas ir... baimė, kad šis didelis turtas nepatektų į godžias okupanto rankas!

Katedros lobynas stebina 16-17 a. auksakalių talentais; bažnytiniai indai, ypač taurės ir monstrancijos — tikri še-devrai. Įmantrumu, grakštu-

ganizmas sugeba nuo jo apsi-valyti, bet gana dažnai užsi-krečiama ir antrą kartą.

Kviečiamos tikrintis visos vyresnės nei 30 metų am-žiaus moterys, turinčios gim-dos kaklelio pažeidimų bei sergančios kitomis lytinių ke-lių plintančiomis infekcijomis.

Anksti aptikus šį virusą, ga-lima užkirsti kelią vėžio atsi-radimui. (Elta)

* Vilniuje įvedamas mo-kestis už papildomą vaikų ug-dymą, o surinktos lėšos bus naudojamos papildomo ugdy-mo įstaigų veiklai plėtoti ir pagrindinėms priemonėms iš-gyti. Papildomo ugdymo įstai-goms priskiriamos muzikos, meno ir dailės mokyklos, vaikų ir jaunimo klubai, Sau-gaus eismo mokyklos, Moks-leivių sveikatos centras, Jau-nųjų turistų centras bei moks-leivių kūrybos namai. Kon-kretų apmokėjimo dydį kiek-vienai veiklos šakai turi nu-statyti papildomo ugdymo įstaigos taryba, suderinusi šį sprendimą su Švietimo skyriu-mi. Papildomo ugdymo įstaigų tarybos savo sprendimu galės atleisti gerai besimokančius socialiai remtinų šeimų vai-kus nuo šio mokesčio arba jį sumažinti. (BNS)

* Kauno miesto valdžia tikisi kitų metų liepą iš dalies paleisti eismą M. K. Čiurlionio tiltu per Nemuną. Būtiniausiems darbams atlikti dar reik-kia 12.7 mln. litų: 6.2 mln. litų paskolos konkursas jau vyksta, o del 6.5 mln. litų pas-kolos turės apsispręsti miesto taryba. (R. Elta)

DRAUGAS, 2001 m. spalio 12 d., penktadienis

3

Danutė Bindokienė

Tarp laisvės ir saugumo

Labiau už viską amerikietis „galbūt kažkoks naujas tero-ristų išpuolis“. Žmonėms, ku-rie dar neatsigavę nuo trage-dijos New Yorke ar Vašing-tone, tokios prielaidos tik pa-didina nesaugumo jausmą.

Galima šūktikti, kad per di-delis atvirumas ir smulkme-niška informacija ne tik apie karo eigą, bet ir tolimesnius tos eigos planus, gali perspėti priešą ir sudaryti dar didesni pavojų savosioms ginkluotoms pajėgoms. Tačiau visiškai ne-žinojimas taip pat pavojingas, nes jo spragas paprastai stėn-giasi užpildyti priešą prapa-landama elektroninėmis susižinojimo priemonėmis ir kompiuterių laboratorijose sukaupiant vis daugiau ir daugiau įvairių duomenų apie kone kiekvieną krašto gyventoją, pradedama baimintis, kad „didysis brolis“ per daug apie mus žino. Gali kilti pavojus, kad tos žinios bus kažkada panaudotos ne visai švariems ar net piktiems tikslams. Nors istaigos ir įmo-nės, kaupiančios informaciją apie savo klientus ar gaminių vartotojus, tvirtina, kad prie tos informacijos joks paša-lietis negali prieiti, bet patir-tis jau ne kartą parodė visai ką kita. Net ir „slapčiausi burtazodžiai“ neapsaugoja nuo norinčių įsibrauti į kompiuterinius „sandėlius“ ir pa-sinaudoti jų sudėtimi.

Apskritai, tikima, kad pa-slaptis tik tuomet saugi, kai ją žino vienas vienintelis asmuo. Ta taisyklė, atrodo, vadovau-jasi ir dabartinis JAV prezi-dentas, po teroristų išpuolio rugsėjo 11-ąją nusprendęs, kiek galima mažiau informuo-ti ne tik žiniasklaidą, ir tuo pačiu valstybės gyventojus, bet ir Atstovų rūmų narius. Ypač šykščiai iš Baltųjų rūmų plaukia informacija, pradėjus-puolimus Afganistane. Pripra-tintai prie dažnų ir smulkme-niškų pranešimų, žiniasklai-dą erzina trupinėliai, kurie nubyra įvairiose spaudos kon-ferencijose iš atsakingų vals-tybės ar karinių pajėgų pa-reigūnų. Tad žinių laidose (ir spaudoje) kartojami tie patys vaizdai, remiamasi spėlio-jimais ir kitomis informacijos nuotrupomis, kurios galbūt padaro daugiau žalos, negu naudos. Ta žala ypač ryški, kai nuolat kartojami teroristų vado Osama bin Laden grasi-nimai, rodomos piktos, prieš Ameriką nukreiptos, demon-stracijos kai kuriuose arabų kraštuose, ar prie kiekvienos avarijos, kiekvieno incidento prikeržiama prielaida, kad tai

„galbūt kažkoks naujas tero-ristų išpuolis“. Žmonėms, ku-rie dar neatsigavę nuo trage-dijos New Yorke ar Vašing-tone, tokios prielaidos tik pa-didina nesaugumo jausmą.

Nepaisant, kad visi supran-ta prezidento motyvus, sulai-kant per daug gausų informa-cijos srautą, bet taip pat pasi-girsta balsų, kad jis tuo ne-pasitikejimu net savo vyriau-sybės narius, nuėina jau per toli ir pažeidžia konstituciją. Nors nesunku suprasti, kad karinės paslaptys turi būti išlaikomos, o karo metu ne-galima vadovautis „bet visuo-met taip buvo“ pasiteisinimu, tačiau visgi reikia atsargumo, kad aukščiausieji krašto pa-reigūnai nepasiliktu prie šio įpročio ir karui pasibaigus. Kadangi demokratinės vals-tybės — šiuo atveju Amerikos — valdžios tikrieji šeiminin-kai yra krašto piliečiai, tiek prezidentą, tiek Atstovų rūmų narius išrinkę toms parei-goms, jiems priklauso ir tiks-li atskaitomybė.

Antra vertus, kai kurie At-stovų rūmų nariai patys ta „prezidento nutarimą“ užsi-traukė, kai per daug išsiple-ėjo žurnalistams ir slapta in-formacija pateko į spaudos puslapius bei televizijos lai-das, ne tik padarydama ne-malonių Baltiesiems ru-mams, bet suardydama kai kuriuos karinius planus.

Reikia sutikti, kad karas Af-ganistane vykdomas „pagal kitokias taisykles“, nes ne tik kovojama su nematomu prie-šu, bet ir tos kovos pabaiga neaiški. Nors kitų karų atveju Amerika jausdavosi „gan sau-gi, mūsų vykstanti toli nuo jos teritorijos ribų, šį kartą pavojus yra konkretus ir sun-čiai išvengiamas, tad galima — laikinai — atleisti prezi-dentui už nepateiktą smul-kesnės informacijos, tik buti-na išlaikyti aiškia ribą tarp saugumo ir cenzūros.

ŽVILGSNIAI

Nr.8

NIJOLĖ JANKUTĖ

Čia jau gyvena nemažai Vil-niaus menininkų ir šiaip mies-to „grietinėles“ atstovų su Vil-niaus meru A. Zuoku priešaky (ką tik pastatytas jo puošnus rūmas). Užupyje gyventi ver-zias vilniškiai „yuppies“ (jau-ni profesionalai, menininkai, verslininkai). Jau nyksta lūš-nos, naujais dažais šviečia sienos, o aikštėje ant aukštos ko-lonos puikuojasi didžiulis... kiaušinis! Vėliau ant to kiau-šinio bus užkelta grakštaus angelo skulptūra, kurios škieč dabar galima apžiūrėti kolo-nos papėdėje. „Užupio angelas“ — gera skulptoriaus mintis išreikšti čia gyvenančių meni-ninkų dvasią — visada lakią, jauną, pakilią, talentingą.

O dabar — žvilgsnis į Vilniaus muziejus

Jau prieš 9 metus, lankyda-ma gintaro muziejų Palangoje,

buvau nustebinta ir sužavėta ne tik nuostabiais gintaro eks-ponatais, bet ir puikia eks-pozicija, ir visa muziejaus įranga. Tam muziejui nieko netruko, kuo didžiujasi kitų kraštų muziejai. Taigi ir tie, kuriuos lankiau Vilniuje, ne-nuvylė. Daug kuo Lietuva gali didžiutis, ir muziejai priklaus-o jos pagyrimų-pasigyrimų sąrašui.

Nemažai laiko praleidau Valstybiniame muziejuje Ge-dimino kalno papėdėje, apžiū-rėdama turtingą Lietuvos pro-istorės ekspoziciją. Čia vaiz-dais, skaičiais ir žemėlapiais buvo paaiškinti geologiniai amžiai, ledynų ir poledyninis laikotarpis, ir tų amžių žmo-nių gyvenimas Baltijos re-gione. Kruopščiai atkurti vėlesnių amžių lietuvių dra-buziai, ginklai ir papuošalai ant natūraliai atrodančių ma-

nekenų, verti pasigėrėjimo, o juos „apređe“ menininkai, isto-rikai ir archeologai, pagarbos.

Iš čia smalsumas vedė į ne-toliese esantį Lietuvos Dailės muziejų, kuriame kaip tik buvo atidarytos dvi giminin-gos parodos: „Krikščionybė Lietuvos mene“ (skirta Kris-taus gimimo jubiliejui bei Lie-tuvos karaliaus Mindaugo krikšto-karūnavimo 750 m. sukakčiai) ir „Vilniaus kated-rės lobynas“.

Vaikštinėdama po puikiai įrengtas muziejaus patalpas ir apžiūrinėdama nuostabių eksponatų, iš tikrųjų pirma-kart supratau, ką reiškia są-voka — lobis. Viskas čia buvo Lietuvos lobis: ir pats pasta-das, ir viskas jame. Viskas, kuo gali ir turi Lietuva di-džiutis, viskas pasišventusių menotyrininkų, muziejininkų surasta, surinkta, išsaugota, sutvarkyta. Belieka tik ateiti, žiūrėti, džiaugtis ir nepamirš-ti padėkoti.

Paroda „Krikščionybė Lietu-

mu ir dydžiu visus eksponatus lenkia Didžioji, arba Goštau-tų, monstrancija — 1 metro aukščio, 20 kg svorio!

Man lobynų besigėrint, pra-ėjo net kelios ekskursijos. Vie-na jų gal, 10-metį mokinukų, vedama jaunutės mokytojos. Vaikai jai uždavinėjo eilę klausimų: koks čia paukštis? Kodėl jis lesa savo krūtine? Kodėl prie to kryžiaus kopė-čios ir plaktukai, ir viniukai? Atrodė, kad šiek tiek susipa-žinusi su religiniais simbo-liais. Man knietėjo įsikšti, kai ką plačiau paaiškinti. Ačiū Dievui, suvaldžiau savo „trigrašį“.

Iš šių parodų parsivežiau puikiai paruoštus, spalvoto-mis nuotraukomis ir išsamiais aprašais turtingus, lanksti-nukus. Dar vis juos pavartau ir pamastau, kaip Romualdas Budrys, Lietuvos Dailės mu-ziejaus direktorius, rašo... „apie tai, ką paveldėjome, ir... kad mūsų šalis savo kūrybine dvasia įveikt nuolat užklum-piančias negandas“. (B.d.)

Prie lietuviško žodžio šventovės — Mažvydo bibliotekos — su ištikimais to žodžio bičiuliais. Iš kairės: dr. Kęstutis Urba, dir. Aldona Augustai-tienė, knygų leidėjas Liudas Pilius, N. Jankutė, poetė Ramutė Skučaitė, prof. Vincas Auryla, dr. Dalia Vabalienė.

Bičiulystė

Parengia Ligija Tautkuvienė,
talkinant sūnui Adamui

Rašykite mums „Draugo“ adresu su nuoroda „Bičiulystei“
arba P.O. Box 4102, Wheaton, IL 60189
el. paštas: biciulyste@aol.com

Bičiulystė. Nr. 21

PRASMINGO JUBILIEJAUS PROGA

Neeilinė „Bičiulystės“ laida, skirta Lietuvų Bendruomenės aukštiniam jubiliejui.

Visi, kurie neseniai išvyko iš Lietuvos, laikinai ar ilgiam, o gal ir visam laikui, ypač tie, kurie gyvena JAV, nuosirdžiai sveikiname išsivijusius lietuvius, sukūrusius tokią stiprią, laiko patikrintą, ilgus metus išgyvenusią organizaciją už Lietuvos ribų. Kokie kūrybingi buvo lietuviai, sukūrė LB! Jos neįkainojamą ir nepasivertimą rūpestį dėka lietuviai nepaskendo tautų kraustymosi okeane. Perėmę pirmosios bangos patirtį, pasimokė iš sėkmių, ir nesėkmių, išplėtė savo veiklą, neapsiribodami lituanistinėmis mokyklomis. Taip iš Lietuvos per pabėgėlių stovyklas Vokietijoje, Amerikoje buvo atkurtos skautų, ateitininkų sąjungos, ypač tinkamos jaunimo ugdymui — mylėti Dievą, tėvynę, artimą.

Tautinių šokių, chorų, muzikinių grupių kūrimas, opera, dramos vaidinimų trupės, sportiniai klubai, įvairios šalpos organizacijos. Ar įmanoma visas išvardinti? Tačiau negailstingai laikas po truputį stipnina išsivijusius kūrybines galias, kurias, norim to ar ne, norim pripažinti, papildome mes — naujoji banga iš Lietuvos.

Šiandien Lietuvoje tik penki procentai žmonių gyvena pasiturintai ar net labai turtingai. Laisvėjanti Lietuva nesąžiningu daugiapartinį „veikėjų“ vis labiau ir labiau skurdinama. Tad nenuostabu, jog jau priskaičiuojama arti šimto tukstančių lietuvių, palikusių tėvynę. Ne geresnio kasnio išvykom ieškoti! Išvykom, kad nebūtume ir vėl nužmoginti; išvykome, kad vaikai neskurstų. Nors ir įvardijami ekonominiais emigrantais, šieandien jungiamės į LB, turėdami geriausias idėjas, norus, kad galėtume panaudoti savo žinias, savo kūrybinę energiją, prisidedant prie taip mums visiemis svarbaus lietuvių išsilaikymo uždavinio. Dalis mūsų jau įsiliejo į įvairias organizacijas, menines, sporto grupes. Ką šiandien veiktų lietuvių opera, jei nebūtų trečiosios bangos lietuvių? Šiandien neturėtume ir Amerikos lietuvių TV, kuri nors ir sunkiai, bet vis dar gyvuoja. Daugeliui lietuviškų parapijų chorams dirguoja Lietuvos Muzikos akademijoje ar konservatorijose išsimokslinę dirigentai. Kaip lygūs partneriai, dar sunkiai priimami choreografai į šokių grupes. Atvykėliai žaidėjai, treneriai jau susižaidę sporto komandose. Radijo laidų redagavimas, vedimas perduodamas naujai atvykusiems (Los Angeles, Čikagos) arba sėkmingai bendradarbiaujama kartu. „Draugo“ redakcijoje gauso trečiosios bangos darbuotojų. „Dirva“, „Darbininkas“ neišsivertia be mūsų.

Beveik kiekvienoje LB apylinkėje įsikūnusi ir trečioji banga. Įsikūrę Vašingtono folklorinis ansamblis, Cleveland „Gija“. Kuriasi ir naujos mokyklos — „Kovo 11-osios“,

Plainfield, IL, Meno mokyklėlė, Lemonte ir Čikagoje. Po visą Ameriką išsibarstčiusios Lietuviškos Bendruomenės lituanistinės mokyklose vis daugiau ir daugiau dirba mokytojų iš Lietuvos. Ypač Čikagos lituanistinėje mokykloje, kurioje trečiosios bangos lietuviai mokytojai sudaro vos ne visą mokytojų kolektyvą.

Mes jau įrodėme, kad mokame organizuoti labdaros renginius, ne kiek nebogiū nei išsivija, mūsų jaunimas savarankiškai rengia diskotekas. Atsirado „Show centras“, kuris rengia įvairiausių koncertus atvykusiam jaunimui. Jau nekalbu apie tiesiog plustelėjusią gausybę darbo pasiūlymų, siuntinių persiuntimo agentūrų, susikūrusių statybinių, remonto, kirpėjų, masažuotojų ir dar daug visokių įstaigų, įmonių. Darbštūs lietuviai niekur neprapuola. Tokie žmonės sąžiningu darbu garsina lietuvių vardą. Tiesa yra ir kitokia. Bet kur jų nėra, kokia tauta šiandien galėtų pasakyti: esame idealūs, sekite mumis? Toks mūsų gyvenimas, su skirtingais žmonėmis, skirtingomis nuomonėmis.

„Bičiulystė“, gimė kaip laikraščio „Draugas“ priedas, skirtas mums, trečiosios bangos lietuviams, išsisklaidžiusiems po visą pasaulį. Ar „Bičiulystė“ yra tas ryšys tarp seniau atvykusiųjų ir neseniai, gali tvirtinti tik skaitytojų sudomėjimas, atsiliepimai. Dešimt gyvavimo mėnesių ir per šimtas ilgesnių, trumpesnių laišku iš įvairiausių kampelių, kur tik gyvena lietuviai. Jūs rašo išsivija, ir rašo „trečią bangininkai“, rašo iš Lietuvos. Nagrinėjamos temos ir aktyvus atsiliepimas į jas tik patvirtina, jog laikraštis gyvas. Džiaugiuosi ir didžiuliuoju, jog iš mažytės sekėlės, kuklios idėjos, ugtelėjo augalėlis. „Bičiulystės“ medis užaugs, jei ir toliau tęsis skaitytojų dialogas, jei ji augins ir šildys skaitytojų dėmesys.

Tik dirbdami kartu, tik bičiuliškai sutartinai, nesistengdami primesti vieni kitiems savo valios, patinka mums tai ar ne, ieškodami dialogo, atmesdami skirtumus, ieškodami panašumo, mes sugebėsime tęsti garbingą misiją pačios didžiausios prasmės — likti lietuviškais ir tęsti lietuvių už Lietuvos ribų. Kad sulauktume dar ne vieno tokio puiklaus ir prasmingo jubiliejaus!

Ligija Tautkuvienė

Dalia Rimkutė-Kairiūkštienė. Kilusi iš Šiaulių. Išėjo mokslus ir dirbo Vilniuje bei Maskvoje. Architektė. Jungtinėse Valstijose penkeri metai.

Priklausome Philadelphia Lietuvų Bendruomenei. Bendruomenė mus traukia — traukia lietuviškos šventės, lietuviška veikla, lietuviškai kalbantys žmonės. Man įdomūs ankstesnieji išsiviję su jų

patirtimi ir gyvenimo samprata. Visada norisi pabendrauti ir su bendro likimo žmonėmis, neseniai išsivijusiais iš Lietuvos, sužinoti paskutines naujienas iš pirmų lūpų. Kas sekma dienį važiuojame į bažnyčią. Kazka, ką sunku apibūdinti žodžiais, gauname iš parapijos, iš Lietuvos Bendruomenės, kažką savo įnešam. Truputį paaugojam, truputį prisidedam savo veikla. Esu paruošusi keletą radijo programų, prisidėjusi prie kitų projektų, pamokytojauju mokykloje, parašau į spaudą. Darom, ką galim, daug nemąstydami. Visas atrodo paprasta, kasdieniška, natūralu, kol neužduodi sau klausimo: o koks būtų mūsų, mano šeimos, gyvenimas, jei Philadelphiaje nebūtų Lietuvos Bendruomenės. Nuščiūvu. Tai reiškia, kad sekmadieniais nebūtų bažnyčios, neturėtume didelio rato pažįstamų, svečiavimosi, vakas nelankytų sekmadienines mokyklas, aš neruoščiau radijo programų ir nerašyčiau į spaudą.

Dalia Kairiūkštienė.

Išsigastu. Būtų nyku. Gyvenimas šioje didelėje šalyje slėgtų. Tada ir supranti, kad mums, lietuviams, mūsų bendruomenė — didelė dalis gyvenimo ir visa dvasios atrama svetimoje šalyje. Mane labai džiugina auganti mūsų bendruomenė. Aišku, nedžiugina, kad Lietuvoje negerai, kad žmonės priversti palikti laisva laiką savo tėvynę. Tačiau tai, kad bendruomenė auga, yra gerai. Gera matyti naujus veidus kelis sekmadienius iš eilės, gera matyti, kad žmonės, kartą apsilankę, ateina vėl ir vėl. Džiugu, kad bažnyčia sekmadieniais atrodo puikėsnė negu buvo prieš metus ar dvejas. Norėčiau, kad LB augtų ir stiprėtų. Linkiu LB didelės sėkmės — visų Amerikoje gyvenančių lietuvių ir savo bei savo šeimos labui.

Tris žmones: Aureliją Dobrovolskienę, Povilą Leliūgą ir Nijolę Kinčinienę pakalbinau „Draugo“ pokylio metu, rugsėjo 30 dieną.

Aurelija Dobrovolskienė Gimė ir užaugo Kaune. Baigė Kauno Politechnikos institutą, specialybė — inžinierė. JAV gyvena nuo 1991 metų. Amerikos Lietuvų inžinierių ir architektų sąjungos (ALIAS) Čikagos skyriaus valdybos narė.

— Ar save laikau bendruo-

Aurelija Dobrovolskienė.

menės nare? Jei lietuvių opera, ALIAS, bažnyčios choras yra bendruomenės dalis — tada taip.

— Be abejo žinau, kad pirmiausia susibūrė bendruomenė, o iš jos išplaukė visi kiti junginiai. Jei nebūtų minėtų junginių, koks būtų tavo gyvenimas Amerikoje?

— Jei nebūtų operos, sąjungos, mano gyvenimas būtų be galo liūdnas. Štai ir šiandien, šiame „Draugo“ pokylyje turime savo sąjungos stalą ir mums visiems labai smagu, kad tuo pačiu galime paremti laikraštį ir pabendrauti tarpusavyje, penktadieniais smagu nueiti į operos repeticijas, pasikalbėti. Gaila, kad vis tiek nėra tiek daug mūsų išsijungusių ir visuomeninę veiklą. Po mūsų sąjungos gegužinės gavome netgi kolektyvines inžinierių iš Lietuvos, esančių šiuo metu čia, padėkas. Dejo, kad buvo svarbu susitikti, buvo galimybė pasikalbėti. Aplamai, aukotojų nėra daug, padedančių surengti gegužines taip pat. Ne paslaptis, kad visi labai sunkiai uždirba tą dolerį, tad gal sunku jį ir išleisti. Matyt, reikia ilgesnio laiko, kai žmonės sugrąžins skolas, kai pradės „gyventi sau“. Tikrai, reikia išlaukti. Pastebiu, kad šiame pokylyje nėra išsivijus jaunųjų žmonių, vis vyresnieji ir vyresnieji. Galvoju, kaip gerai, kad programoje dalyvavo Meno mokyklėlės moksleiviai, „Svajna“. Jie dainavo šoko. Kaip gerai, kad juos pakvietėte. Jaunimas pasijaučia šios lietuvių bendruomenės ar visuomenės lygiateisiu nariu. Ir kai jis paaugs, pats rems, įsijungs gal ir į tokių renginių organizavimą. Netoli manęs vienas stalias buvo pilnas vien jaunų žmonių ir aš pagalvoju — matai, yra ir jaunimo. O tas jaunimas, pasirodo, buvo „Svajnos“ šokėjai. Puiku. Būtent taip aš ir matau mūsų natūralų jungimąsi. Reikia mąstyti ir matyti plačiau. Tik tas jaunimas, būdamas kartu, ir galės perimti ar tęsti LB idėjas. Man labai patiko, kad jų repertuaras lietuviškas, šiuolaikinis. Tik tokiu būdu tą jaunimą ilgiau išlaikysime lietuviškoje aplinkoje, jau jis nenuėis mokyti, kad ir šiuo atveju, sportinių šokių pas amerikiečius. Lietuva nėra tik kaimo pirkia. Yra ir miesto kultura. Štai, lietuvių opera. Juk ir mes stotame ne lietuvių autorių operas (ne paslaptis, kad lietuviškų turime tik keletą) ir stotame jas dar ir todėl, kad, norintis dainuoti, vaidinti, žmogus ateitų į lietuvišką aplinką ir joje surastų terpę savo talentui pasireikšti. Gerai, kad yra Lietuviška Bendruomenė, gerai, kad buvo žmonės, sugalvoję susijungti į tokį šaunų branduolį. Ir mums, atvykusiems gyventi įdomiau, lengviau.

Kai manęs klausia, kaip aš jaučiuosi Amerikoje, atsakau „gerai“. Matai, pirmą kartą į JAV buvau atvykusi 1972 m., tada dar buvo gyvas mano tėvelis Romanas Šiaudikis. Mirė 1975 metais. 1969 m. jis buvo ALIAS pirmininku. Tėvelio dėka pažinau daug puikių, iškilų žmonių, su jais mes turėjome įdomių susitikimų. Ir aš jiems buvau įdomi, susilaukdama dėmesio, daug įvairiausių klausimų. Dabar aš gyvenu Marquette Parke, kuriame gyvena tėvelis. Man apylinkė — kaip savi namai. Supanti lietuviška visuomenė yra sava. Kai mintimis dažnai sugrįžtu į tas dienas, kada buvau atvykusi, tai prisimenu tik kaip meilės, dėmesio laiką.

Įdomiausia, kad, kai nuvyktu į Lietuvą, irgi klausia — kaip jautiesi Amerikoje. Prisimenu, kai mes buvome nuvykę į Lietuvą su „Jūrate ir Kastyčiu“, Lietuvos TV rengė laidą. Tada ten ir paklausė, būtent, manęs, kaip išvykusios iš Lietuvos — kaip aš jaučiuosi svetimoje šalyje. „Gerai“. Gerai jaučiuosi tik lietuviškos aplinkos — bažnyčios, operos, ALIAS dėka. Jaučiuosi, kaip patekusi į tolimą Lietuvos provinciją. Iš esmės gerai jaučiuosi, kad yra LB! Ta pačia proga noriu pasakyti, jog labai gerai, kad „Draugo“ atsirado vietos „Bičiulystei“, kurios visada laukiu ir su įdomumu skaitau. Kodėl? Pats „Draugas“ jau nusistovėjęs, yra tam tikruose rėmuose, o „Bičiulystė“ yra įdomi savo netikėtumais — nežinau, ko laukti kitame numeryje. Ir ne tik man įdomu. „Bičiulystė“ tinka mums, atvykusiems iš Lietuvos, nes atitinka skaitytojų dvasią, gal poreikius. Man labai patinka, kad po tavo straipsnio apie S. Nerį, sukėlusio daug įvairių, netgi negatyvių pasisakymų, dabar pasirodė J. Švabaitės Gylinės rašiny, papildantis, dar plačiau praveriantis langą į talentingos poetės gyvenimo kelius ir klystkelius. Labai gerai, kad vyksta tokie pokalbiai.

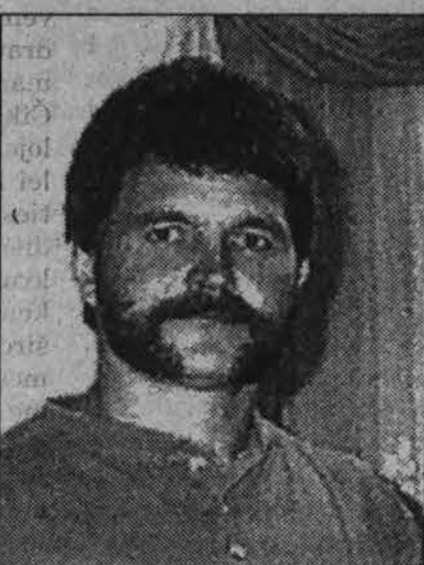
Lietuvių Bendruomenei 50-mečio proga nuosirdžiai linkiu pajaukėti. Ypač daugiau pritraukiant jaunų, energingų žmonių iš Lietuvos. Kad tęstusi kultūrinė, sportinė, visuomeninė veikla. Tiesiog, kad lietuvių išsilaikytų dar ilgius ilgius metus.

Povilas Leliūga Gimė ir užaugo Plungeje, ten ir mokslus išėjo, statybinių profesiją įsigijęs Plungės statybos technikume. JAV gyvena nuo 1991 m. gruodžio. Paulių Leliūgą gana dažnai galima sutikti įvairiuose lietuviškuose renginiuose — ar tai gegužinėse, ar „Vienos valso“ pokyliuose, ar kituose susibūrimuose.

Povilas Leliūga. — Lietuvių Bendruomenė ne tik reikalinga, ji yra būtina. Jei jos nebūtų, mums, atvykusiems iš Lietuvos, būtų labai sunku pragyventi Amerikoje. Dabar, atvykusiems, žymiai lengviau, nei mums, atvykusiems 1991 m. Tada nieko nepažinojai, nežinojai net kur kreiptis. O dabar kur, kas paprasčiau. Kiek daug informacijos padaugėjo — „Draugas“, „Turgus“, „Amerikos lietuvis“. Visus tuos laikraščius skaitau, nes juos praeinu. — Kaip pats atvykai, juk nevažiavai užrištomis akimis, kaip ir nežinau. Kažkas padėjo? — Taip, padėjo pažįstama iš Kretingos, kurios giminaite gyveno Čikagoje. Ten mane ir nukreipė. Padėjo toks Juozas Vaineikis. Taip sužinojau, kas yra „basementas“, kuriame apsigyvenau. Dieve, nei gatvių, nei darbų. Nieko, nieko aš nežinojau. — O kaip taip ėmei ir atvažiavai. Kodėl? — Nuo keturiolikos metų susirašinėjau su savo dėde iš

Povilas Leliūga.

Detroito. Jis rašė, kad turi daug vilų, daug mašinų, kad labai daug važinėja po pasaulį kai atostogauja. Labai gerai gyvena. Kai prasidėjo problemos dėl darbų, daugelis pradėjo išvažinėti iš Lietuvos. Išvažiavau ir aš. Na, atvykęs, skubėjau susitikti su dėde. Nuvykau į Detroitą, susitikome su juo autobuso stotyje. Ten tris valandas pabendrauome, ir viskas. Sako, kad neturi kur priimti giminačių ir važiok iš kur atvažiavęs. Kai jo brolis mirė Žemaitijoje, Kalvarijoje, nežinau jį ir kapinės, laidojau. Dėdei atvežiau nuo brolio kapo žemės dėžutę — jis buvo paprastas. Kai padaviau, tepasakė — man nereikalinga, išmesk. Ar išvažiavau, kaip turėjau pasiiausti? Tiesa, tada jis išleido mano labai septynis dolerius, pasakęs, jog tai labai dideli pinigai. Ir aš vėl sugrįžau į Čikagą, į tą patį „basementą“. Trio mėnesius neturėjau darbo. — Tai kaip išgyvenai, ar kas padėjo? — Visa laimė, kad turėjau atsivežęs pinigų iš Lietuvos. Atvirai pasakius, kaip tikras sovietinis turistai, atsivežiau visokių dalykėlių iš gintaro, prancūziškų kvepalų. Parduvas juos, dar pinigėlių „pasidariau“. Galėjau išgyventi. Na, toliau pradėjau kaip ir visi.

— Kaip įsitvirtinai, ar prašei politinio prieglobsčio kaip ir daugelis tuo laikotarpiu? — Prašiau politinio prieglobsčio. Nedavė. Sakė, laisvi esate, nėra ko prašyti. Vėliau laimėjau „žalią“ kortą ir pradėjau alsuoti! — Ar kalbėjai angliškai? — Ne, kur tau! Bet žingsnis po žingsnio, nestovėjęs vietoje. Dirbau viename „Laundry-mate“, mašinas prižiūrėjau, pinigų keičiau. Gaudavau už savaitę darbo 120 dolerių. Už septynių dienų savaitę. Šiandien visai kitokia Amerika. Ypač, kai grįžti iš Lietuvos. Viskas čia yra įmanoma. Viską gali turėti, susitvarkyti.

— Ką palikai Lietuvoje? — Palikau tėvus, seseris. Tėvas mirė, nesulaukęs manęs, nes grįžau tik po šešerių metų. — Ar remi juos ir ar tavo parama reikalinga? — Dabar labai reikalinga. Nors mama gyvena ūkyje. Visą gyvenimą dirbo, tai ir dabar viena pati likusi, išsiverčia, bet parama nemaišo. — Kad labai baisu gyventi seniems ir vienišiams žmonėms Lietuvos kaime. — Mano mama, kaip ir aš, niekam neužkliūna. Gyvena ramų savo gyvenimą. Ramu. — Ką tau duoda renginiai, kuriuose aktyviai dalyvauji, taip paremdamas juos? — O, labai daug! Kad neužmirščiau Lietuvos, kalbos, parokių. Toks palaikymas, kada ateini ir yra programa, vaišės — labai gerai.

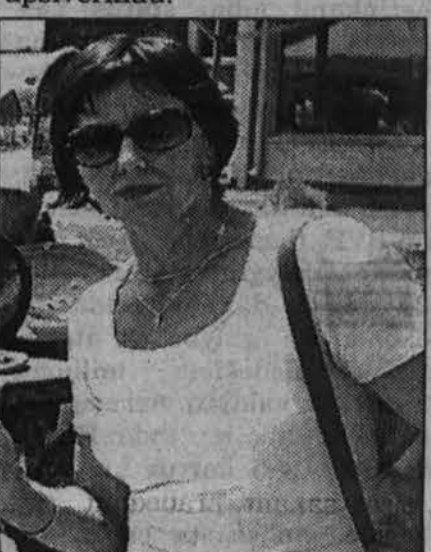
— Sakyk, o pats nežadi įsijungti į kokią lietuvišką organizaciją, ką nors pats organizuoti? — Ne, negaliu. Daug ir sunkiai dirbu. Esu labai užsiėmęs. Neturiu kada. Ateinu, paremiu ir remsiu. Mėgtu paremti tokius renginius, kaip šiandieninis „Draugo“ pokylis. Netrukus artėja operos pokylis. Būtinai eisiu. Man patinka tokia forma remti — ir aš patenkintas ir kiti. Padainuojam, pašokam. Lietuviai! — Ką norėtum palinkėti LB? — Lietuvių Bendruomenei turiu palinkėti gyvuoti ir neįsibėsti ilgus ilgius metus, būtų gerai, kad kuo daugiau įsijungtų žmonių iš Lietuvos. Svarbu, kad ta veikla neįsibėstų ir mūsų vaikai ateit-

tyje išsijungtų į jos veiklą. Gražu, kad išsaugota kalba, tradicijos. Daug turi pastatų, bažnyčių. Kartais nesitiki, kad gyveni ne Lietuvoje, o Amerikoje.

Nijolė Kinčinienė. Iš Klaipėdos. JAV gyvena antri metai. Klaipėdoje dirbo restorano gamybos skyriaus vedėja. Čikagoje — antrą kartą.

— Ne taip dažnai bendrauju su lietuviais, bet stengiuosi. Norėčiau kuo daugiau dalyvauti. Puikiai žinau, kas sudaro Lietuvų Bendruomenę. Per vieną susitikimą Lemonte padalino „Lietuvių chartą“, kur aiškiai pasakyta: jei esame lietuviai, gyvename Amerikoje, palaikome lietuvių telkinius, vadinasi ir esame LB. Esu užsisakiusi „Draugą“, todėl turiu daug informacijos. Manau, kad bendruomenės veikla labai prasminga, jau vien, kad turime kur susiburti, susitikti, padeda išlaikyti kalbą — susitikę kalbame lietuviškai! Tokioje didelėje šalyje, netgi vaikai kalba lietuviškai! Štai pokylio programoje vaikai dainavo lietuviškai. Ką šiandien pamačiau, kaip jie šoka, dainuoja, net širdį užspaudė iš jaudulio! Vos neapsiverčiau.

Nijolė Kinčinienė.

— Noriu pastebėti, kad visi vaikai ar jaunimas, kur šoko („Svajna“) ir dainavo. (Meno mokyklėlė) yra trečiosios bangos vaikai. Didens dalis gimė ir užaugę Lietuvoje, gyvena čia ne daugiau kaip šešeri septyneri metai, o kiti tik metai ar antri.

— Bet, kai mergaitės nedainavo, kalbėjo tarpusavyje angliškai! Iš kur gali žinoti, kad tai ne Amerikos lietuvių vaikai? Lietuvaitės iš Lietuvos, trečiosios bangos vaikai. Nepagalvoju. Bet vis tiek džiaugiuosi, kad yra daug įvairių užsiėmimų, jaunimas gali šokti tautinius, sportinius šokius, dainuoti, muzikuoti. Tikrai visam šitam jūsų veikimui impulsą davė LB rėmuose vykstantys įvairūs darbai, įvairios organizacijos ir t.t. Todėl mano palinkėjimai ir būtų LB tęsti savo veiklą, įtraukiant ir mus, neseniai atvykusiuosius.

— O kaip jautiesi, gyvenama viena JAV — kaip namuose, ar ne?

— Nesijaučiu kaip namuose. Man tik ypač gerai bažnyčioje. O kitose vietose nelabai bendrauju, jei esi vienišas. Pakalbina, bet bendravimui galiybės neieško, dažnai pajaučiu jų norą pabrėžti, kad yra kitokie, lyg ir aukštesnė rasė, ar gentis. Tą mes, atvykusieji, jaučiame.

— Ar turi išsiviję draugų, kurie pakviestų šeimyninėms ar religinėms šventėms? Kaip save matai šioje LB?

— Tikrai ne. Kol kas niekas nepakvietė, negi siūlysiesi. Norėčiau jautis geriau. Nors ir atvažiavome užsidirbti, bet norisi dalyvauti. Reikia paskatinti. Išsivija beviltiškai sensta, o mes kol kas dar jaunesni.

Nukelta į 5 psl.

Atkelta iš 4 psl.

Galime išjungti. Aš tikrai noriu kur nors dalyvauti. Nežinau, kur pritapti. — Gerai, Nijole, artėja LB 50-mečio renginių šeštadienio vakarienė, kurią Kultūros Taryba pasižadėjo paruošti. Kviečiu padėti. Gal tai bus proga išjungti ir kitus renginius.

Kunigas Jaunius Kelpšas kunigystės šventimus gavo 1994.05.29 d., baigęs Kauno kunigų seminariją ir Vytauto Didžiojo universiteto Teologijos fakultetą, iš karto buvo paskirtas į Alytų Kolonijos kapelionu ir Šv. Kazimiero parapijos vikaru. Teko darbuotis kitoje Alytaus bažnyčioje, vėliau klebonu Alytaus rajone, visą laiką išliekant kalėjimo kapelionu.

Kun. Jaunius Kelpšas.

— 2000-ųjų liepą atvykau į Čikagą ir tada pirmą kartą artimiau susipažinau su LB. Nors, tiesą sakant, pradėdant 1995 m. buvau keletą metų trumpam atvykęs į Ameriką. Lietuvių Bendruomenės gyvenimas ir veikla žavėjo nuo pat pirmų akimirkų. Galbūt pažinau šauniausius žmones Lemonte, Jaunimo centre ir kitur. Pirmiausia teko susitikti su tikinčiaisiais LB nariais. Mane žavėjo jų agapės po šv. Mišių, ko truko Lietuvoje. Taip pat meilė tautiečiui. Noras perduoti lietuvių idealus kitoms kartoms, puikus vaikų auklėjimas, per ateitininkų, skautų ir kitas organizacijas, lietuviško žodžio puoselėjimas. Patriotizmas tėvynei labai puikiai derėjo su pagarba ir dėkingumu šiam svetingam kraštui, Amerikai. Sakytčiau, miela buvo matyti lyg ir skirtingą Lietuvą, kuri buvo pasirinkusi svarbiausias vertybes — meilę žmogui, Dievui, tėvynei ir artimui. Išėjimas lietuvių mano pirmam įspūdžiui turėjo klasišką, puikiai suformuotą pasaulėžiūrą, ko truko Lietuvai ir gal dabar trūksta. Tačiau daug ko gražaus mes turime ir Lietuvoje. Šiandien galėčiau teigti, kad esu žymiai glaudžiau susijęs su LB gyvenimu, o mano pirmieji įspūdžiai tik pasitvirtino. Brighton Parko, Cicero lietuvių gyvenimas pagilino mano supratimą, jog išėjimas lietuviui neturėdama tėvynės, arba būdami toli nuo jos, myli ją visa širdimi, ir mes taip pat mylėjom ir mylim. Skirtumas gal tas, kad mes ją turėjome, ja alasavome ir gal kartais kai kam susidaro įspūdis mažiau mylime. Neabejoju, kad pagyvenę toliau nuo tėvynės, visi tautiečiai, dar labiau suprasime ir pamilsime mūsų nuskurdintą šalį. To linkiu visiems.

Sveikinu visus lietuvius su LB 50-tų jubiliejumi ir linkiu tik vieno: kartu suraskime tai, kas mus vienija, o ne kas skiria, būkime vieningi, atviresni vieni kitiems ir artimesni.

Dalia Gedvilienė į JAV atvyko 1995 metais. Nuo to laiko šeštadieniais dirba Čikagos lituanistinėje mokykloje dainavimo mokytoja. Įkūrė vaikų vokalinį ansamblį „Lakštutė“. Kartą per mėnesį gieda su dukra Agne ar su „Lakštutės“ dainorėliais į žuizitų koplyčioje.

— Savo darbą aš tiesiogiai ir pavadinčiau lietuvių puoselėjimu. Vaikai, lankydami dainavimo pamokas, ką jie bedainuotų, ar liaudies dainas, ar šio laikmečio lietuvių kompozitorių dainas, ar giedotų giesmes, dainuoja lietuviškai. Tuo jie praplečia ir ilgiau išlaiko savo žodyną. Kai kalbos nebelieka, tiek ir to lietuviškumo belieka. Kai vaikai dainuoja „Aš tėvyne“, ar G. Savinienės „Lietuva“ pagal J. Marcinkevičiaus žodžius, ar „Brangiausias spalvas“, dainuoja tas dainas su jausmu. Jie tarsi išgyvena viską. Tokios dainos čia, toli nuo Lietuvos, tampa patriotinėmis, jomis išsakoma meilė tėvynei, nors kai kurie dar ir nėra ten nuvykę, nes gimė čia. Kai kartais vaikai užsako, ką jie nori padainuoti, tada supranti, kad jiems dainavimas tampa savotiškai išreikiama meile Lietuvai. Man labai malonu, kai vyresniosios mergaitės prašo „Lauk kelio“, o mažesnieji labiau mėgsta „Pypkę“ ar „Šaltysių“.

Klausai, jei nebūtų LB, koks būtų mano gyvenimas? Niekada ir nesusimąstiau. Atvažiuoju į Ameriką, radau Jaunimo centrą, mokyklą, bažnyčias. Atrodo, natūraliai pritaipau. Ankstčiau, kai namus valiau, sunkiau dirbau, tada man ta mokykla buvo kaip šviesos žiburėlis tamsioje naktį. Niekas nestovėjo vietoje. Aš taip pat. Šiandien dirbu amerikiečių mokykloje. Dirbu pagal specialybę. Tuo labai džiaugiuosi.

Dalia Gedvilienė.

Taigi, Lietuvių Bendruomenėje prasidėjęs gyvenimas įdomus. Gerai, kad lietuviai turi kur susitikti, vaikus mokyti lietuvių kalbos.

Kas man yra Amerika, klausai? Ar namai? Namai ten, Lietuvoje, namai ir čia, Čikagoje. Čia mano visa šeima, tėvai, sesers šeima. Plati giminė, būrys draugų, tarsi mažoje Lietuvoje gyvename. Mes kiekvieną savaitę kur nors lekiame į gamtą, svečiuos. Po pamaldų tuoj ir nerame. Juokais sakome, kad savo bendruomenę susikūrėme. Visada esame draugų, giminų rate. Iš tiesų, dėkoju Dievui, kad esame kartu. Nebūtų sesers, tėvų, būtų kur kas sunkiau. Pagalvok, jei savaitės bėgyje nepasimatytai, tai susiskambini. Neseniai buvo atvykęs vienas kolega iš Lietuvos. Dirigentas. Darbų nėra, cho-

ru mažėja. Iš ko pragyventi? To vargo, kurį ten dabar vargsta mūsų kolegos, tikrai čia neturime. Aišku, iš muzikos, kol nepramoksti kitų, reikalingų dalykų, neišgyvensi, bet, jei netingi ir gali dirbti, bet kokį kitą darbą, kol neturi pasirinkimo, neprapuli. Ir čia neprapuola mūsų žmonės.

Ar grįšiu į Lietuvą? Į tokią dabartinę Lietuvą — ne. Ten valstybei nerūpi jos žmonės. Jai nerūpi, kad žmonės neturi darbo. Jaunimas? Kam jam išsimokslinimas, jei jis dirba durininku ar dar kuo nors. Ir čia taip būna, bet pinigų šeimai gali užsidirbti, net ir sunkiausia darbą dirbdamas. Jei būtų kitokia situacija Lietuvoje, nė vienas čia nesėdėtų. Ar būtų toks nusikaltimų skaičius, jei valstybė pasirūpintų bent jaunimu, jo užimtumu. Juk jaunimas — ateitis. Dalis to jaunimo jau skęsta narkotikuose, kita dalis — nusikaltėlių pasaulyje šurmuliuoja. Dar dalis sėdi kalėjimuose. Nedidelė dalis eina pirmyn. Baisu, kad nusikaltėlių išsilavinę žmonės. Jei valstybė rūpintųsi savo ateitimi, tai, mokslus baigę, žmonės neišlakstytų po šalis, o liktų dirbti savo kraštu.

Kas man patinka Amerikoje, tai amerikiečių kultūra, santykis į kitus žmones. Pastebėjau mokykloje, kurioje dirbu visą savaitę, kad žmonės moka džiaugtis kiekviena maža smulkmena ir tose smulkmenose būti maloniais. Jie nesivaržo parodyti man dėmesį, nesivaržo pasakyti komplimentą, gerą žodį. Pvz., skambinu pianinu, ateina mokyklos direktorius ir, prieš pradėdamas kalbėti apie reikalus, sako — tu puikiai skambini pianinu, tu esi talentinga. Nesvarbu, ką jis galvoja, bet nuo jo žodžių man pasidaro šilčiau. Arba dar viena smulkmena. Visi žino, kad amerikiečiai seniai viską rašo kompiuteriu ar rašomąja mašinėle. Mes visą gyvenimą tai parkeriu ar pieštuku. Sudariau moksleivių sąrašus — tai mokytojai, pažvelgę į mano raštą, giria, gražiai rašai, gal kur specialiai mokeisi? Man nereikia tų pagyrimų, bet tai parodo amerikiečių sugebėjimą pastebėti, nepagailėti gerą žodį. Kartais randu savo spintoje direktoriaus įdėtus mažesnius, arba atviruką su keliais šiltais žodžiais. Visada tai kelia pasitikėjimą savimi, taip svarbu, ypač mums, emigrantams. Jie neparodo, kad esi dar viena emigrantė. Niekada neišsėsi, nepasakys piktesnio žodžio, net jei ir ką ne taip padarei. Argi jie nemato, negirdi, kad ir kalbi su akcentu? Kai palyginus su Lietuva, tai ten pagarbos žmogui labai trūksta.

Na, o LB aukstinio jubilėjaus proga norėčiau palinkėti, kad tiems, kurie stengiasi vadovauti bendruomenei, kiekvienas lietuvis būtų svarbus, kad nė vienas nebūtų atstumtas. Lietuvių Bendruomenei ir mums kartu su ja — kurybinės sėkmės. Savitarpio supratimo.

Alvyda Gudėnienė į JAV atvyko iš Kauno 1998 metais. Kosmetologė.

— Visų pirma susitarkime, kad parašysi viską, ką sakysiu. Na, jei ne karinės paslaptys, tada — prašau.

— Čia — tik treji metai. Kai atvykome iš Lietuvos, pradžia gyvenimo buvo labai liūdina. Artimieji, draugai, visi liko ten. Tėvynėje gyvendamos, turėjome galimybę vos ne kas šeštadienį lankyti teatrus, koncertus, parodas. Amerikos kultūrinio-mėninio gyvenimo pasiūla buvo „neįkandama“ — per aukštos bilietų kainos, o

mes tik kūrėmės. Mūsų naujieji pažįstami ar net draugai tuo metu — Gražina ir Algis Stankevičiai, Saulius Demkis, patys ne ką anksčiau atvykę iš Lietuvos, labai daug padėjo. Būtent jie ir parodė, kad yra lietuviškas gyvenimas — bažnyčios, Lemontas, Čikagos Jaunimo centras, „Seklyčia“ ir t.t. Į šitą amerikietiška-lietuvišką gyvenimą lydėjo geranoriška A. Šluto ir jo žmonos Sigitos parama. Taip mes susipažinome su LB.

Alvyda Gudėnienė.

Kai pagalvoji, būtų labai liūdina, jei nebūtų tos lietuviškos aplinkos, taip daug reiškančios, ypač neseniai atvykusiems.

Klausai, ar jaučiamės LB nariais. Tau šito nereikia nė klausyti — pati mus visur kvietė. Ką tik atvykusios, nuvykome į Lemontą stengtą gegužinę. Vaikstome su dukromis, prieina moteris ir kalbina mano Loreta? — ateik šokti. Tada jai, šešiolikmečiai, buvo naujiena, gera naujiena, kad kažkas ją pastebėjo, susidomėjo, padarino. Mergaitė po to kelias dienas tik apie tai ir kalbėjo, buvo lyg su sparnais. Ir, jei iki šiol šoka „Svajoj“, ar Lietuvos vyčiuose, tai tik tau ir esame dėkingos, nes ta moteris — buvai tu. Loreta dalyvaudama šokių grupėse, daug koncertuodama, užpildo dvasinį kultūrinį badą po Lietuvos. Ypač „Svają“ yra jos gyvenimo dalis. Kiek daug naujų draugų lietuviukų susirado! O mano vyresnioji Jolanta dirba Čikagos lituanistinėje mokykloje mokytoja (ją tuirgi pasiūlei mokyklos direktorei), tai ji tiesiog išimylėjusi savo šeštadienius. Kai matau, kaip kruopščiai ruošiasi pamokoms, suprantu, kad ten jos širdies dalelė. Tikrai. Ir nors mes visos užsiėmusios dirbame, studijuojame, bet dalis mūsų gyvenimo yra LB.

Aš didžiuojuosi ta bendruomene, kuri padėjo pamatus išlikti lietuvių lietuvių išlikimui Amerikoje. Gal ir net visame išėjimo pasaulyje. Mano dukroms čia, Amerikoje, susiformavo visai kitoks lietuvių supratimas. Dabar, kaip pastebi giminės, atvykstantys iš Lietuvos, mūsų namai tapo labai lietuviški. Paš mus pilna lietuviškų laikraščių, žurnalų. Ar kas nors Lietuvoje kabina ant sienos trispalvę, himną, jautą rankšluostyje, ar dar kokius specialius ženklus, kurie aiškiai parodo lietuviškumą? To nereikėjo Lietuvoje — mes gyvenome savo tėvynėje ir lietuvių kalba buvo mūsų pagrindinė bendravimo priemonė. Amerikoje dalyvavimas visuomeniniame gyvenime mergaitėms duoda labai daug. Be jokios abejonės, tai ugdo patriotiškumą. Su koku pasididžiavimu mano dukros sako — mes lietuvis! Pradėjai leisti „Bičiulystę“ ir dabar įtraukei mane — turiu ieškoti, galvoti, rašyti skyreliui „Moterys“. Nors ir esu labai užsiėmusi, bet man malonu retsykiais prisidėti prie tokios veiklos. Jautiuosi reikalinga. Tad mano atsakymas būtų labai paprastas: mes esame LB

dalys. Mes prisidedame prie jos veiklos, mes ją tęsiame! Todėl mums visiems linkiu gerios sveikatos ir ištvermės, kad lietuviybė dar ilgai gyvuotų Amerikoje!

Sportinių šokių grupės „Svają“ šokėjai: Loreta Gudėnaitė, Laura Borovskytė, Kęstutis Arbačiauskas — Morain Valley College studentai, ir Tadas Duncia St. Xavier universiteto studentas — anksčiau ar vėliau atvykę iš Lietuvos, diskutuoja Lietuvių Bendruomenės reikalingumą, savo vietą joje ir JAV Lietuvių jaunimo sąjungą, jaunimo reikalus.

Tadas. Manau, kad esu LB narys. Žinoma, norėčiau dalyvauti Jaunimo sąjungos veikloje, jei jie mato mano galimybes. Bet aš net nežinojau, kad tokia jaunimo organizacija veikia. Jūs man sakote naujieną. Gal jie visi dirba tik pažįstamų tarpe? Koks Jaunimo sąjungos šūkis, veiklos pobūdis? Įdomu. Gal kas nors su manimi gali surasti ryšį ir aš mielai galu išjungti.

Kęstas. Jei nebūtų LB, tai viskas susiliėtų į tą margą amerikiečių būrį. Butum tik amerikiečių tauta, o dabar esi lietuvis, gyvenantis Amerikoje. Išlaikytas tautos identitetas. Tuo mes ir skiriamės, kad turime savo tautos tradicijas ir čia jos yra, nors ir kiek kitokios (reikia priprasti, kad Kučių šventimas vyksta daug laiko prieš tikrąsias Kučias ir jos kažkokios masinės, ne savo šeimos rate, ir t.t.). Amerikoje tiek yra susimaišiusių tautų, šeimų ir jie tiesiog nebeišlaiko ar nebesilaiko savo tautinių tradicijų. Dažnai, jei ir laikosi, tik iš tradicijos, o širdyje jie amerikiečiai.

Laura Borovskytė

Laura. Gerai, kad yra tokia bendruomenė. Ypač, kai atvažiuoji iš Lietuvos ir nieko nepažįsti, tada jautiesi labai vienišas. Pažinojau lietuvių, bet ne tiek daug. Atėjau šokti į „Svają“ ir dabar turiu nemažą būrį vienmintių, bičiulių. Mes galime ir susitikti, laiką praleisti, jei turime to laisvo laiko. Ir šiaip padaugėjo draugų tik per LB.

L.T. Ar norėtumei dalyvauti Jaunimo sąjungoje?

Laura. Norėčiau, bet aš nežinau, nei kur, nei su kuo. Gal jiems (Amerikos lietuviams) mes net neįdomūs ar nepageidaujami. Galų gale, kas žino, gal mūsų ir mintys kitokios apie Lietuvą. Jiems — egzotiška tėvų ar senelių tėvynė, o mums — kraštas, kuriame gimėme, augome, mokėmės. Tikraja ta žodžio prasme tėvynė.

L.T. Kaip aš supratau, jūs neskaitytote arba retai kada skaitote „Draugą“, kuriame ši, jums trūkstant, informacija dažniausiai būna išspausdinta. Tada savaime taip ir atsitinka, kad neturite informacijos.

Tadas. Mano tėvai dvejus metus prenumeravo ir aš neradau sau ką paskaityti, man buvo neįdomu. Manau, kad tai ne mano, bet „Draugo“ problema. Dabar aš perskaitau Jūsų „Bičiulystę“ ir sakau — man įdomu. Amerikos lietuvis bando rašyti apie naujai atvažia-

vsius ir jei aš atrandu kas man įdomu, perskaitau.

L.T. Pamėgink pats parašyti. Kokios problemos jus jaudina, kokie jaunimo siekiai, kokios paramos ar patarimų jums reikia. Gal galite vienas kitam padėti. Tikrai pamėginkite tai padaryti patys. „Bičiulystėje“ visada atsiranda vietos jaunimui iš Lietuvos.

Kęstutis Arbačiauskas.

Kęstas. Trūksta bendravimo tarp Amerikos lietuvių jaunimo ir mūsų atvykusiųjų. Kurie anksčiau atvyko, jau spėjo įsitikinti, kad mes nėsame pageidaujami. Tada mūsų siškiai sako — nėra ten ko eiti. Kad ir toks pavyzdys. Ruošėmės Toronte rengiamai šokių šventei. Visi puikiai atsimename kaip buvo laikomas atstumas tarp Amerikoje gimusių ir mūsų, atvykusiųjų. Plika akimi matėsi. Jie daugiausia bendravo tarpusavyje. Jie atsiskyrė, kalbėjo tik anglų kalba, o mes lietuvių. Daugumai buvo sunku su mumis susikalbėti, o mums su jais. Mes tada (Lietuvos Vyčių studentų grupėje išskirtinai šoka trečiosios bangos jaunimas, neseniai atvykęs iš Lietuvos — L.T.) savęs klausėme: ar jie tikrai lietuviai? Jie kalba pasenusia kalba, o mes, atvykūsieji, atnešame kalbos naujovių, mūsų ir mąstymas kitoks. Vietinis jaunimas turi sukurta savo tėvų ar senelių kitoki Lietuvos, lietuvių įvaizdį. Bendrauti sunku.

Loreta. Amerikos lietuvių jaunimui, ko gero, visai vis tiek, ar mes čia esame ar ne. Tikrai, nė karto negavau kvietimo kur nors dalyvauti jų renginiuose.

L.T. Bet gal tas jaunimas nežino, kad jūs norite išjungti. Reiktų patiesiems parodyti iniciatyvos daugiau.

Laura. Gal mūsų kaltė, kad jų nešnekiname. Kartą buvo toks įvykis, viename susibūrimo, kur susirinko įvairių lietuvių, buvo ir keletas silpniau kalbančių lietuviškai. Jie nesulaukė mūsų dėmesio, nes atėjo dar kiti lietuviai ir mes ėmėme kalbėtis tarpusavyje, nesistengdami kalbinti Amerikos lietuvių gimtąja kalba. Ir taip buvo ne kartą. O jie mielai bendrautų, jei mūsų iniciatyva būtų tikra. Reikia kalbinti.

Tadas. Kalbiname, kalbiname.

Laura. Vis tiek esu įsitikinusi, kad mes patys per mažai dedame pastangų juos prakalbinti, patraukti lietuviškam bendravimui.

L.T. Vadinasi, reikia iš abiejų pusių pastangų?

Laura. Be abejo. Nes jei dabar mes nesusikalbėsime, tai vėliau bus dar blogiau.

L.T. Kazin. Juk įvažiuojamas laisvas! Ir visi, kuriems įdomu ar rūpi kontaktas su Lietuva, dabar turi puikias galimybes tai padaryti tiesiogiai nuvykdami.

Laura. Bet mes negalime vien tik jų kaltinti. Žinoma, esame skirtingi — jie perėmė amerikietiškos kultūros daug. Bet ta kultūra nėra bloga.

Amerikiečių mandagumas man labai patinka ir mums reiktų iš jų kokią pasimokyti. Kartais mes be reikalo pabrėžiame, kas mes?! Mes iš Lietuvos!

Loreta. Man atrodo, kad mes galėtume savo atvykusiojo jaunimo kokią organizaciją susikurti. Pavyzdžiui, man labai patiko, kai kartą Šeimos klube koncertavome su Meno mokyklėlės vaikais, o po to visi kartu marginome velykaicius, vaišinomės savo su-neštinėmis vaišėmis. Tada ilgai neišsiskirstė žmonės. Jau praėjo gal porą metų, aš vis prisimenu, kad buvo geras renginys. Tokių susitikimų su tradicijų puoselėjimu, priminimu, pamokymu, mums labai reikia. Jei mūsų atvykęs jaunimas turėtų kokią savo organizaciją, tada galėtume surengti renginius. Tiesiog nuo A iki Z viską galėtume padaryti patys. Jau ir patyrimo čia įgijome, dalyvaudami ir kitų rengiamuose renginiuose. Visa problema, kad baisūs pinigai už salį nuomą. Kokius pinigus gali mokėti studentai, moksleiviai, kurie nori susitikti, pabendrauti gal šokių, gal vakaronės forma? Pirmoje eilėje mokslas. Tik tam tuos pinigus išleidžiame, kuriuos susitaupome, sunkiai dirbdami. Atvykusieji neturi jokio kraicia — tėvai, jei jie atvyko su tėvais, irgi tik kuriasi, visko reikia. Galėtų koks fondas, kuris remia jaunimą, tiesiog apmokėti nors kartą per metus tokių renginių, susitikimų salį nuomą. Niekas nepasūlo, niekas neparemia. Tik žiūrėti, kaip nuplėšti pinigų. Gaila, kad užgeso puikios Tado diskotekos. Buvo ir Jaunimo centre. Kas gavosi — ateina tokie patys lietuvačiai iš Lietuvos ir rodo savo raumenis, siūlosi apsaugoti Nuo ko? Nuo jų pačių? Tik rengėjus išnaudoja. Ar ne keista, ar ne gėda, kad reikia samdyti policiją, mokėti pinigų apsaugai saviems nuo savų? Kas nori tokius renginius rengti, kai keli, nežinia ko ieškantys, jaunuoliai viską sumaišo. Lipa ant kupros, jėgą demonstruoja. O kur paprastas protas? LB galėtų pasidomėti, kaip mes gyvename, jaunimas atvykęs iš Lietuvos. Gal kokios paramos reikia.

Loreta Gudėnaitė.

Bet aš tvirtai teigiu, kad mes jau prisidedame prie LB veiklos pratęsimo. Mūsų dalyvavimas įvairiuose renginiuose su koncertinėmis programomis, o ypač dalyvavimas „Vie-nos valso“ pokyliuose, kur mes buvome ne tik šokėjai, bet, kaip vadovė sakė, ir padėjai, ir prižiūrėtojai, ir indų surinkėjai, ir duoda pagrindą tvirtinti, kad esame LB dalis. Mes garsiname Lietuvos vardą ir per Čikagos TV. Atstovaujame LB! Niekam kitam.

L.T. Ačiū už pokalbį. Rašykite „Bičiulystei“, ieškokite ryšio su ALJS ir bendraukite — esate tos patios, lietuviškos šaknies vaikai. Sėkmės.

RŪTOS AUGA IR ANDŲ KALNUOSE

RITONĖ RUDAITIENĖ

Dar ankstyvoj vaikystę matyta spalvota ir egzotiška „Džiunglės šaukia“ filmo reklama padarė tokį stiprų įspūdį, kad visą gyvenimą nepamiršau ir troškau kuomet nors tą susipynusių medžių šakų ir šaknų, beždžionėmis, papūgomis ir smaigiais knibzdanti, pasaulį savo akimis pamatyti.

Pagaliau neseniai pasitaikė proga su nedidele, 13 asmenų grupe lankyti Pietų Amerikoje, Peru valstybėje, kur snieguotose ir debesuotose Andų kalnuose prasideda ir toliau tekėdama išsiplėčia didžioji, galingoji Amazonė bei ją supančios milžiniškos džiunglės. Iš tikro, šią vieną iš septynių vadinamųjų didžiųjų pasaulyje gamtos stebuklų, teko galiausiai pamatyti tik antroje kelionės pusėje.

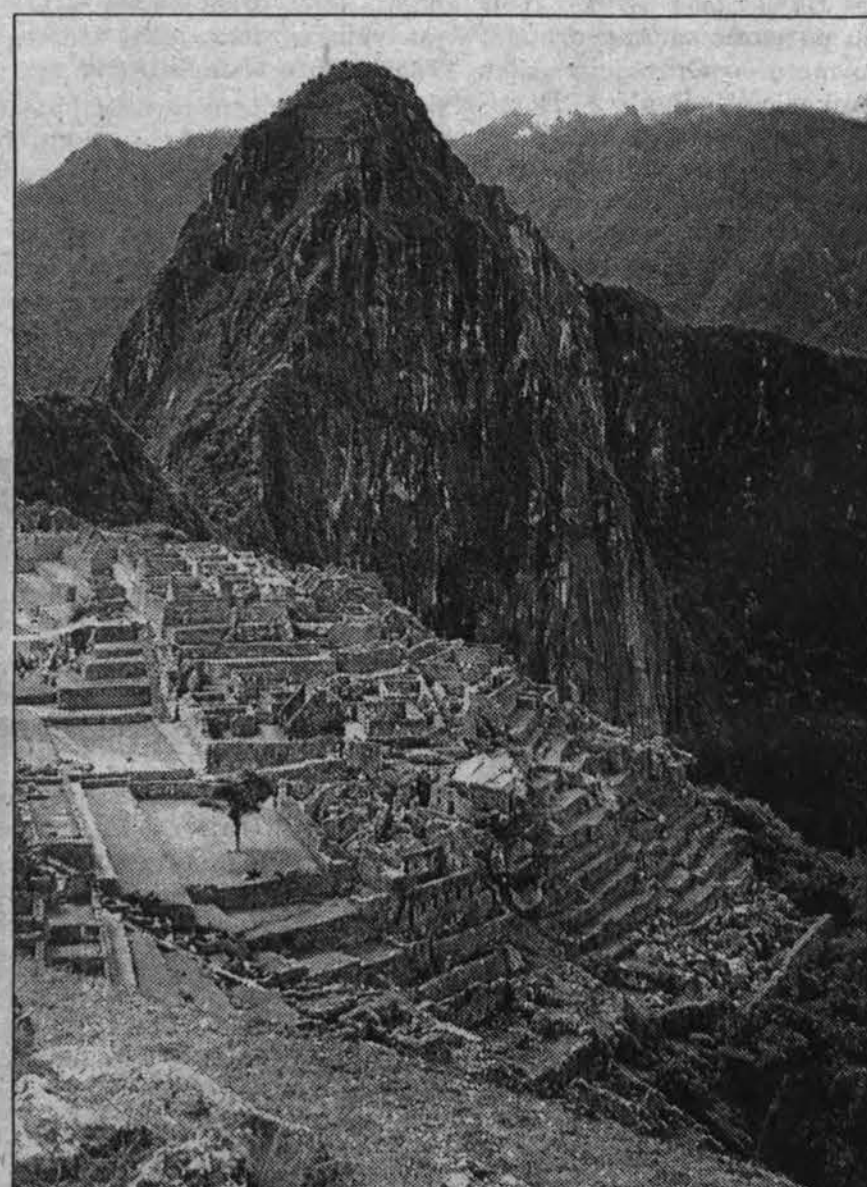
Pirmiausia aplankė galbūt žymiausią Pietų Amerikos vietovę — tai Inca Indėnų kultūros, kuri klestėjo prieš daugiau kaip 600 metų, garsų palikimą — Machu Picchu, vadinamąjį „prapuolusį“, ir tik šio šimtmečio pradžioje vėl atrastą, miestą. Jokia nuotrauka ar aprašymai negali tos vietovės grožio nei apimti, nei išsakyti. Tai gamtos ir žmogaus bendros kūrybos simfonija, kurią galima tik ten būnant pajusti, išgyventi ir, trūkstant žodžių, pasigėrėjimo aiktelėjimais išreikšti.

Machu Picchu, kuris yra 7,872 pėdų virš jūros lygio, galima pasiekti tik pėsčiomis, arba iš apačioje esančio Agua Calientes miestelio specialiais autobusais, keturias mylias zigzagais kylančiu labai stačiu, siauru ir negrįstu keliuku. Manoma, kad ši Inca gy-

venvietė atsirado keturiolikame šimtmetyje ir dėl iki šiol neišaiškintų bei nežinomų aplinkybių, jau 16-me buvo gyventojų apleista. Ispanai, 1532 metais užkariavę Peru, apie šią vietovę nieko nežinojo. Paprasčiausiai, nesitikėjo ką nors panašaus tokioje neprieinamoje, tiršta augmenija apaugusioje, vietoje atrasti. Atrodo, kad vietiniai gyventojai jiems apie tai neprisitarė.

Kadangi Inca kultūros žmonės tais laikais nebuvo raštingi, neįmanoma išpėti, kokią iš tikro paskirtį ir reikšmę šį ypatingą vietovę turėjo. Iki šiol atrasti 173 asmenų palikai, iš kurių 75 proc. yra moterų, verčia manyti, kad greičiausiai religinę. Galbūt Inca laikais čia gyveno ir savo valdovams tarnavo „saulės vaidinlės“? Inca laikais religiniuose centruose būdavo daugiau moterų. Pagal gyvenvietes, kurių yra daugiau nei 200, pagal išvestus vandentiekius ir Andų kalnų žmonėmis būdingas terasas, kuriose kultivuojama žemė, apskaičiuota, kad Machu Picchu galėjo gyventi apie 600-700 žmonių.

Į šią vietovę su archeologijos mokslus baigusiu labai paslaugiu, Inca kraujo turinčiu, palydovu Ruben Mellado Taraga atvykom gerokai po pietų. Dauguma turistų jau ruošėsi trijų su puse valandų kelionei mažu traukiniu, per siaurus kalnų tarpeklius atgal į Cusco, vadinamą Inca kultūros sostine. Cusco yra maždaug už 75 mylių ir 3,000 pėdų aukščiau už Machu Picchu. Netikėtai užklupęs stiprus lietus ir vėjas visiškai išbaidė dar keleto užsilikusių, taip, kad, lietui praėjus, išlindę iš

Mistika ir nepaprastu gamtos grožiu apsupti, Inca kultūros Manchu Picchu griuvėsiai buvo atrasti tik 1911 metais. R. Rudaitienės nuotrauka

nedidelio Inca sargo namelio, visą nuostabią mistišką vaizdą turėjome vieni patys sau. Vaikščiodami stebėjome neišpasakytai tiksliai išpjautų ir suleistų didžiulių akmenų statybos technika. Kaip buvo įmanoma tokius stambius, daug šimtų tonų sveriančius, akmenis atgabenti į tas aukštumas ir be cemento pagalbos taip glaudžiai sujungti? Kokias inžinerines ir architektūrines žinias tuomet reikėjo turėti, kad pastatytų tokius pastatus, kurių žemės drebinimai iki šiol neįveikė ir neįveikia? Kokią reikšmę turėjo, pavyzdžiui, obeliskas? Ar tai buvo saulės laikrodis, ar rodyklė, kuriuo metu laiku buvo geriausia sėja? Mus stebino šventyklų, rūmų, gatvių, gatvelių bei takelių, laiptų, maudyklų ir gyvenviečių gausa. Įsivaizdavom, kaip galėjo atrodyti šventyklų sienose įrengtos nišose religinėm apeigom specialiai išstatytos mumijos, kaip degė ir švietė sienose įstatyti šviestuvai, kur ir kaip buvo laikomi nuodingų vabzdžių ir gyvūnų įkandimais kankinami kaliniai. Limoje, archeologiniame muziejuje matyta tų laikų turtinga ir spalvinga Inca valdovų apranga, auksiniai veidai, rankos ir kojom papuošalai bei kasdieniam gyvenimui reikmenys, sublizgėjo ir perkėlė vaizduotę į anuos senus Inca laikus.

Antrą kartą į Machu Picchu sugrįžom rytojaus rytą. Deja, kalnai ir pats miestas skendo tirštame rūke, tad pagarsėjusio saulėtekio neteko matyti. Tačiau diena nebuvo labai karšta ir, pasidalinę į dvi grupes, vieni ryžomės kopti į Huayna Picchu (jaunąją viršūnę), kuri visuomet matyti Machu Picchu nuotraukų fone, kiti trijų valandų kelionės akmenimis grįstu Inca taku į vadinamąjį Saulės vartų kalną. Abu žygiai buvo labai sunkūs, nes plaučiai, nepripratę prie deguonies stokos, alsavo tarytum kažkokios senos dūmės. Jų lankstumui nepadėjo nei vietinių žmonių rekomenduojami kramtymai coca lapai, nei iš jų specialiai tam tikslui pagaminta arbata. Norėjosi tik būti mažiausiai 20-25 metais jaunesniais.

Idomu, kad Pietų Amerikoje daugumą turistų (kaip jau ir anksčiau kelionėse teko pastebėti) sudaro japonai ir europiečiai: vokiečiai, prancūzai, italai, ispanai, olandai. Amerikiečius visuomet gąsdino ten dažnai pratrūkstantys įvairūs neramumai, be to, jie mėgsta prabangesnes ir „minkštesnes“ atostogas. Bet tai nėra blogai, nes kai kur turistų eilės ir susigrūdimas ir taip jau darosi beveik nebemalonūs. Machu Picchu, kurį kasdien aplanko apie 1,800 turistų, jau statomos tam tikros platformos ir pradėta kalbėti apie keltuvų įrengimą. Kadangi

per daug trypiama ir ardoma aplinka, turistams nebus leidžiama, kaip iki šiol, visur laisvai vaikštinėti. Džiaugmės, kad tų suvaržymų dar spėjome išvengti.

Ši kelionė, kaip ir visos kitos „Overseas Adventure Travel“ organizuojamos, nesitenkino tik iš tolo parodyti lankomą kraštą ir to krašto įdomybes. Klientas turi būti nuotykų mėgėjas, lankstus ir, svarbiausia, norintis matyti ir daryti tai, ko kitos kelionės įstaiigos, aptarnaujančios didesnes grupes, negali ir nedrįsta suplanuoti. Todėl, lankant ir kitus labai garsius bei žinomus Inca architektūrinius statinius ir paminklus — Pisac, Cusco, Ollantaytambo, Sacsayhuaman ar Tambo Machay, buvo sudaryta proga plaukti labai sraunia ir akmenuota, didelių krioklių turinčia Urubamba upe oru pripučiamuose guminiuose plaustuose, aplankyti mokyklą ir susitikti su joje dirbančia mokytoja bei jos mokiniais, stebėti senovišku būdu juostas audžiančias ir penčias moteris net per 12,000 pėdų aukštumoje esančioje Chincheroje.

Taipogi teko vaišintis tipiškais, ir ne taip jau tipiškais, priešpiečiais vienoje senąja Quechua tarpe kalbančioje šeimoje. Ten, prie kiemo vartų, dideliame vazone užtikom vešliai augantys ir žaliuojančios rūtos. Vietiniai rūtą vadiną „ruda“. Matėm nedideles rūtų šakelės moterų, pardavinėjančių įvairius suvenyrus, krepšeliuose, turguje. Užklausę sakė, kad dėl malonaus, gero kvapo.

Mums labai patiko švelnūs ir skanios peruviešio įvairių daržovių sriubos ir bulvių patiekalai. Sakė, kad bulvių ten auga apie 150 rūšių! Teko „gardziuotis“ ir keptomis jūrų kiaulytėmis (guinea pigs), kurių, rūpestingai maitinamos, auga ir veisiasi virtuvėje, po stalu, ant suplakto molio grindų. Tai labai specialus patiekalas, valgomas tik tam tikrom progom ir didelių švenčių metu, primenantis keptą antį. Cusco mieste, katedroje, yra vietinio dailininko Marcos Zapata nutapytas didžiulis Pasukutinis vakarienės paveikslas. Jame vaizduojamas Jėzus ir jo dvylika apaštalų, valgančių keptas jūrų kiaulytes, troškintus pipirus ir Andų kalnų sūrį.

Peru turi 25 milijonus gyventojų, iš kurių 8 milijonai gyvena sostinėje — Limoje. Kraštas labai neturtingas, net 35-40 proc. žmonių yra bedarbiai. Didžiausios kraštui iplaukos ateina iš turizmo. Tai pramonė be fabrikų. Gamina mi ir eksportuojami labai išgarsėję alpaca ir lamų vilnų megztiniai. Paprastas darbininkas, dirbantis laukuose per dieną, uždirba 7 soles, kas būtų doleris. Bet vaikai lanko mokyklas ir trokšta tapti turistų vadovais. Kai po pamokų pasipila gatvės mokiniai, tiesiog negalima atsigėrėti jų gražiomis ir tvarkingomis uniformomis. Mėlyni sijonėliai/kelnės, balti marškiniai ir pilki megztiniai, arba — bordo švarkeliai, balti marškiniai ir pilkos kelnės/sijonėliai. Tai didžiulis kontrastas, palyginus su kai kuriais mūsų šiais, devintais „maidingomis“ apsmukusiomis kelnėmis ir nesuvarstytais sportiniais batais.

Žmonės labai religingi. Teko stebėti bažnyčios aikštėje vykstantį religinį festivalį su muzika, šokiais ir kažkokia inscenizacija. Šv. Mergeles Marijos į Dangų ėmimo šventė buvo švenčiama visą savaitę. Matėme ir procesiją su kaukių parada, gražiomis bažnytinėmis vėliavomis ir iškilmingai nešama Šv. Mergeles

SKELBIMAI

Paslaugos

ELEKTROS ĮVEDIMAI – PATAISYMAI
Turiu Čikagos miesto leidimą. Dirbu užmiesty. Dirbu greitai, garantuoti ir sąžiningai.
773-779-3313
KLAUDIUS PUMPUTIS

AUTOMOBILIŲ, NAMŲ, SVEIKATOS, IR GYVYBĖS DRAUDIMAS.
Agentas Frank Zapolis ir Off. Mgr. Auksė S. Kane kalba lietuviškai.
FRANK ZAPOLIS
3208 1/2 West 95th Street
Tel. (708) 424-8654
(773) 581-8654

Kalame visų rūšių „sidings“, „soffits“, įdedame lietuviškus (gutters) ir dengiamo stogus. Skambinti Romui tel. 630-774-1025.

8128 S. Western Ave. Chicago, IL 60652 24 HRS, 7 DAYS 773-778-6050

(TONY) ANATOLIUS BACKO
773-617-6768 (mob.)
FREE ESTIMATE
Apšildymo ir šaldymo sistemų visapusiškas aptarnavimas ir instaliacija

Atlieku dažymo darbus iš lauko ir vidaus. Butų remontai už prieinamą kainą. Tel. 708-499-3279, Algirdas.

Nekilnojamas turtas

GREIT PARDUODA

RE/MAX REALTORS
OFF. (773) 229-8761
HOME (708) 425-7160
MOBIL. (773) 590-0205

RIMAS L. STANKUS

- Greitas ir sąžiningas patarnavimas
- Nuosavybių įkainavimas veltui
- Perkame ir parduodame namus
- Pensininkams nuolaida

Century 21

New Vision
Bus.: 708-361-0800
Voice Mail: 773-854-7820
Fax: 708-361-9618

DANUTĖ MAYER

Jei norite parduoti ar pirkti namus mieste ar priemiestiuose, kreipkitės į **DANUTĖ MAYER**. Profesionaliai ir sąžiningai patarnauja nuo 1986 m. Nuosavybių įkainavimas veltui.

Siūlo darbą

Window Washers Needed!
40,000 per year. We need 100 crews. No exp. necessary. Will train. Must have valid driver's license and transportation. Must be fluent in English.
L.A. McMahon Window Washing.
Tel. 800-820-6155.

Alternative Home care looking for responsible come-and-go, live in care givers and CNAs. Must be able to speak, read and write English. Must drive and be able to lift. References and „green card“ required. Tel. 630-654-6580.

Skubiai reikalingi vairuotojai perkraustytojai
Skokie perkraustytojui imonei.
Tel. 847-675-6617.

Reikalingi darbuotojai
parduotuvių valymui, TN ir IN valstyse. Pageidautina vyrai. Atlyginimas nuo \$1,500 iki \$1,800. Tel. 615-554-3161.

Quechua tarpe kalbanti moteris su viešnia Ritone Rudaitiene ir savo apakomis.

Andų kalnuose, 12,000 pėdų aukštyje esančioje Chicheroje, senoviniu būdu audžiamos juostos ir takeliai. Ritonės Rudaitienės nuotrauka.

TAURAGĖS APSKRITIS ŽYNYNE

UAB „Neolitas“ išleido pirmąjį, Tauragės apskrčiai skirtą, biografinį žinyną „Kas yra kas Tauragės apskrityje 2001“ lietuvių ir anglų kalba.

Tai jau septintoji knyga iš „Kas yra kas“ serijos „10 Lietuvos regionų“. Pirmoji, skirta Kauno apskrčiai, buvo išleista 1999 metais, o Marijampolės, Panevėžio, Klaipėdos, Alytaus ir Šiaulių apskrityms skirti leidiniai pasirodė 2000-2001 m.

240 puslapių žinyne „Kas yra kas Tauragės apskrityje 2001“ spausdinamos 900 žmonių biografijos, pristatoma daugiau nei 200 stipriausių ir reikšmingiausių šio krašto firmų. 650 į leidinį įtrauktų iškilniausių Tauragės apskrities gyventojų biografijos spausdinamos pirmą kartą.

Rengiant žinyną, visų dalyvių buvo klausiama, kokie yra išskirtiniai Tauragės regiono bruožai. Projekto dalyviai minėjo, jog nuo seno šiuo regionu ejo knygnešių kelias, kuriuo spaudos draudimo laikais buvo gabenamos ne tik lietuviškos knygos. Apskrities gyventojai didžiuliuoju ilgiausiu Lietuvoje tiltu per Nemuną ties Jurbarku, pastatytu 1979 m., dideliais savo krašto moksleiviais, Lakštingalų slėniu ir kt. Patys Tauragės krašto gyventojai teigia, kad čia gyvena „kontrabandininkai“, užsispyrę ir darbštūs žemaitiai bei daug nuostabių muzikantų, dainininkų ir pasakorių.

Iš apskrities elito atstovų, įtrauktų į žinyną „Kas yra kas Tauragės apskrityje 2001“,

per 22 proc. yra verslininkų, beveik tiek pat apskrities ir savivaldybių darbuotojų, kiek daugiau kaip 11 proc. kultūros ir meno darbuotojų. Po 8 proc. sudaro medicinos ir socialinės apsaugos, nevyriausybinų organizacijų ir sporto atstovai. Daugiausia projekto dalyvių gyvena Tauragės, Jurbarko ir Šilalės miestuose bei rajonuose. Didžioji dauguma įrašytųjų — vyrai (beveik 64 proc.).

Daugiausia įtrauktųjų į leidinį yra Vilniaus universiteto ir buvusios Lietuvos žemės ūkio akademijos (dabar universitetas) auklėtiniai. Vidutiniškai projekto dalyvių amžius — 49 metai. Vyriausiajam į knygą patekusiam asmeniui — 90, jauniausiam — 16 metų. Tauragės apskrityje populiarūs Rimkams, Armono, Bagdono, Gecienės, Jankauskienės ir kitos pavardės. Projekto dalyvių šeimose dažniausiai auga po 2 vaikus. Daugiau nei 3 vaikus augina tik 10 šeimų.

Angliškame žinyne „Who Is Who in Tauragė County 2001“ yra 450 iškilniausių itakingiausių, labiausiai nusipelnusių apskrities žmonių biografiniai duomenys ir fotografijos, 100 stambiausių apskrities imonių, 120 svarbiausių apskrities organizacijų.

Žinyną galima įsigyti Tauragės ir Klaipėdos apskrityje didžiuliuose knygynuose arba užsisakyti internetu svetainėje www.knygynas.lt (Elta)

• Miegaliui prie nosies galo voras riša tinklo siūlą.

LIETUVIAI SĖKMINGAI PASIRODO NE TIK SPORTE

Lietuvos „Junior Achievement“ jau veikia nuo 1993 metų ir kiekvienais metais renka vis daugiau laurų. Šią vasarą dr. Eugenijus Savičius buvo apdovanotas platino taure už geriausią ir sumaniausią vadovavimą Lietuvos „Junior Achievement“. Tai didelė garbė ne tik jam, bet ir Lietuvai, nes „Junior Achievement International“ dalyvauja 108 šalyse.

Čia nėra vienintelis Lietuvos laimėjimas. Šią vasarą Hewlett Packard organizuotame VEMP (valdybos ir ekonominio modeliavimo pratybos) konkurse, kuriame dalyvavo 1,067 komandos, lietuviai užėmė pirmą ir antrą vietą. Pradėjo 8 Lietuvos komandos, iš jų dvi tapo laimėtojomis. Tai yra nepaprastas laimėjimas Lietuvai, nes nedidelė valstybė rungėsi su Meksika, Argentina, Brazilija, JAV, Rusija, Lenkija ir dar daug kitų kraštų. Pirmą vietą užėmė Raimondas Žilevičius ir Vidmantas Urba, o antrą — Danas Ruginis ir Andrius Delgado. Sveikintini jauni žmonės.

Kas yra Lietuvos „Junior Achievement“? Tai organizacija, kurios tikslas yra ugdyti Lietuvos jaunimą laisvosios rinkos dvasia, mokyti supratimą verslą ir ekonomiką, puoselėti iniciatyvą, verslumą ir vadovo savybes; skleisti praktinį privatus verslo patyrimą; gerinti būsimų vartotojų, tarnautojų ir verslininkų ekonominį išprusimą; atkreipti jaunų žmonių dėmesį į jų pačių galimybes kelti savo gyvenimo lygį ir sudaryti sąlygas glaudžiam bendradarbiavimui švietimo sistemoje ir versle.

Programose moksleiviai dalyvauja nemokamai, programas išlaiko verslo visuomenė ir fondai. Naudojamos modernios metodikos, teorija jungiama su praktine veikla. Mokytojo darbą papildoma savanoris verslo konsultantas. Lietuvos „Junior Achievement“ 1993 metais sutarė su Atviros Lietuvos fondu įkurti „Junior Achievement“ programą, kuri iki 1995 m. veikė kaip Atviros Lietuvos fondo padalinys. 1995 m. LJA buvo užregistruota kaip savarankiška nevalstybinė ekonominio švietimo įstaiga (ne pelno). 1998 m. ji tapo viešąja įstaiga. LJA yra „Junior Achievement International“ asocijuotoji narė ir nuo 1993 m. turi licenciją naudotis šios tarptautinės organizacijos mokomąja medžiaga, ją modifikuoti pagal vietos poreikius. Finansškai ir

struktūriškai LJA nuo „JA International“ nepriklauso.

„Junior Achievement“ buvo įkurta 1919 m. Jungtinėse Amerikos Valstijose. Tada baigiamųjų klasių moksleiviai po pamokų, padedami verslininkų, kurdavo moksleivių bendroves ir dar mokykloje įgydavo praktinių verslininkavimo įgūdžių. Vėliau buvo sukurtos teorinės mokymo programos, vadovėliai visoms klasėms — nuo darželinukų iki baigiamųjų klasių. Tai yra seniausia, didžiausia ir greičiausiai populiarijanti ne pelno verslo ir ekonominio švietimo organizacija pasaulyje. 2000 metais pagal šios organizacijos programas mokėsi daugiau kaip 2,5 milijono moksleivių 106-oje valstybėse. 2000-2001 metais Lietuvos „Junior Achievement“ veikė jau 81 mieste, 167 mokyklose ir turėjo 10,000 dalyvaujančių moksleivių.

Vyresnėse klasėse moksleiviai mokosi taikomosios ekonomikos teorijos, kuria moksleivių aktyvumą bendroves, modeliuoja VEMP, bankų konkurencijos ir jaunjo investuotojo programas. Yra programų ir devintų-dešimtų klasių moksleiviams. Jų programos susideda iš trijų dalių: „Mano ekonomika“, „Veikianti įmonė“ ir „Tarptautinė rinka“. Moksleiviai dalyvauja daugelyje renginių, vasaros stovykloje ir sprendžia įvairiausias kom-

Raimondas Žilevičius ir Vidmantas Urba (viduryje) priima 2001 m. Vadybos ir ekonominio modeliavimo konkurso pagrindinį prizą – 3,000 dolerių.

piuterines ir verslų problemas.

Džiaugiamės turėdami tokių sumanų, gerai dirbančių vadovų ir labai gabius jaunuolius, kurie sugeba dalyvauti didžiausiose konkursuose. Dr. Savičius yra dažnai kviečiamas kaip paskaitininkas į kitus kraštus, padėti organizuoti ir veikti „Junior Achievement“ kituose kraštuose. Japonijoje šiais mokslo metais mokysis 4 vaikinai ir viena mergaitė, kurie vyks ten pavaršę. Nenuostabu, kad grįžusius laimėtojus priėmė Lietuvos prezidentas Valdas Adamkus.

Liuda Avižonienė

LAIŠKAI IR NUOMONĖS

LIETUVOS, K. KEBLY

Tai mano atsakymas į Jūsų klausimą „Kokią vėliavą kelia Nainys?“ („Draugas“ spalio 9). Lietuvos vėliavą keliau bolševikų okupacijos laikotarpiu pogrindyje, 1941 metų birželio sukilime, per visą nacių okupaciją, Tėvynės apsaugos rinktinės sudėtyje ją gyniau Ventos fronte ir kautynėse prie Sedos. Keliauju trispalvę ir tada, kai tas, už kurį K. Keblys dabar didžiuojasi Amerikos vėliavą plevėsuojas, visų laikų didžiausią pasaulyje teroristą, lietuvių tautos kankintoją ir žudiką Staliną, Teherane ir Jaltoje glėbesčiuodamas, švelniai dėdė Juozu vadino. K. Keblys turėjo tai pastebėti ir jo minimame mano rašinyje. Prireikus, kilsteliu ją ir dabar, timptelėjau ir šiuo atveju. Visada gerbiau ir Amerikos vėliavą, ir pagarbą jai atidaviau savo rašinyje, arabų išpuolį prieš WTC ir Pentagoną pavadindamas nežmoniškai bjau-

riu nusikaltimu. Ir niekur nė žodeliu iš šios Amerikos tragedijos nesišaipiau, kaip K. Keblys jau gana demagogiškai bando man prikergti, naudodamasis kažkokio Vilniaus studento „cha, cha, cha“ pavyzdžiu. O teroro siaubo Lietuvoje prisiminimu, kurio žiauriai paliesta buvo ir mano šeima, ir kurio Vakarų pasaulis, įsikaiciuojantis ir Amerika, niekada „nematė“, nes dėl jo jam niekur neskandėjo, iš atminties neišdildys nė trimis šauktukais K. Keblio prisikauktas Viešpats. Ir nenustatys, kada, kur ir kaip aš turiu tą terorą pasauliui priminti. Ir dėkui už patarimą, bet kol kas, K. Kebly, dar neprireikė Jūsų klausiti, kurioje spaudoje turiu bendradarbiauti. Tik iš kur toks bausis pavydas?

Bronius Nainys
Lemont, IL

ACIŲ JULIJAI
ŠVABAITEI-GYLIENEI

Koks jautrus, gražus, pagal mane, teisingiausias, neįsakyta poezija papuoštas, Salomėjos Neries prisiminimas. Pabaiga akis ašaromis vilgė. Niekada jos nesmerčiau, jos poezija gėrėjaisi ir drauge su ja kentėjau. Dar kartą aciū!

Izabelė Žmuidzinienė
Rochester, NY

DAR A. A. ŽANETOS
REIKALAI

Nuo pat pradžios informavau „Draugo“ dienraščio skaitytojus Žanetos reikalais. Aciū dar kartą visiems, kurie atsiliepė su savo dosnėmis aukomis ir per trumpą laiką surinkome nemažai pinigų Žanetos gydymui.

Gydymui mokėjo Lietuvos ligonių kasos ir iš kitų man nežinomų šaltinių, tai sužinojau per mano šių dienų apsilankymą Lietuvoje. Laukiau ir nesulaukiau sąskaitos, tik po Žanetos mirties gavau laišką iš Klinikos Hematologijai Lenkijoje, datuota 2001 rugp. 20 d.,

kad nebereikia rūpintis sąskaitomis, nes Žaneta mirė.

Prieš tą laiką rodyklė buvo pasvirusi į jos gydymą Michigan valstijoje su reikalaujamomis sąlygomis, apie kurias rašiau ir nebeįėjau kartoti. 50,000 dolerių buvo išsiųsta į Michigan banką. Pinigai po mirties buvo pervesti atgal į Lithuanian Mercy-Lift sąskaitą.

Išsiūčiau 95 aukotojams laiškus su pasiūlymu, jų pagėidavimu, grąžinti pinigus arba paskirti kitiems LML projektams. Grąžinta per 25,000 dolerių. Dar noriu pabrėžti, kad tie pinigai buvo aukoti gydymui ir buvo laikomi LML organizacijoje visai atskirame fonde.

Žanetos mama kaltina žmones, kurie ištisė joms pagalbos rankas, žmogžudystę, ypač V. Kamantą ir JAV darbuotojus kaulų čiulpių transplantacijos skyriuje. V. Kamantas vertė laiškus ir palaike ryšį tarp Žanetos motinos ir Healing the Children organizacijos ligoninės, kur būtų gydoma Žaneta. Žiaurus kaltinimo žodžiai pasirodė Lietuvos spaudoje. Žurnalistai palaikė tik motinos pusę, nepasiteiravę, kas iš tikrųjų vyko mūsų puseje.

Pasikviečiau dvi žurnalistes, nes gydytojai ir kiti žmonės, kurie turėjo su šia akcija reikalų, prašė išaiškinti. Padariau visų susirašinėjimų kopijas ir tegul padarys išvadą, ar mes Amerikoje tokie baisūs „žmogžudžiai“. Deja, mano draugai nei bendradarbiai neatsiuntė tų straipsnių, nes nenorėjo manęs nervinti. Straipsnis turėtų greitai pasirodyti „Lietuvos rytu“, nes kalbėjau šiais reikalais su vyr. redaktore.

Per tuos kaltinimus gaunu elektroniniu paštu laišką iš Žanetos motinos. Turinys taip, kaip rašytas, nes elektroninis paštas nespaudina lietuviškų raidžių (kalba taip pat netaisyta):

„P. Slutiene, Manau, kad būtų teisinga iš jus puses įeigu jus skirtumėte dali mano dukrytei suaukutu pinigų, kad as galeciau jai pastatyti paminkla. Siuo metu vyksta de-rybos su keliais lietuvos zymiais skulptoriais del paminklo Zanetelei is balto marmuro. Pagal eskiza tai butu angelas besileidziantis is dangaus i zeme ant baltos marmurines kolonos.

Jeigu jums reikia pateisina- mu dokumentu (kaip jus anksciau minedavote jog jums reika atsiskaityti pries „jusu vyriausybe“) mes galime atsiusti jau apmoketas saskaitas (uz jos gydyma 10000 USD.

Vida Rutkauskiene.“ Dabar vėl pasirodė straipsnis kitame laikraštyje, kurio kopiją gavau faksograma. V. Rutkauskiene sako: „Ten dir-

ba abejingi ir žiaurus žmonės, gerai pažįstantys pinigų skoni, jie kaip auką pasigriebia ligoni, kuriam reikia finansinės paramos, ir tuo vardu mosuodami 'daro' pinigus. O pamėgink iškrapštyti lėšų, kaip jų mirtinai reikia“.

Kas prašė pagalbos, ar ne jie? Per brangiausią būdą internete sklido per pasaulį prašymai pervesti pinigus į sąskaitas Kaune ir kituose bankuose Žanetos gydymui. Paruošti interneto lapą Lietuvoje kainuoja per 5,000 litų. Kiek į tas sąskaitas buvo surinkty pinigų, tik jie žino. O kaip jie buvo išleisti, irgi tik jie žino.

Pagalvokime, ar apsimoka šitoks vargas, pagalvokite, kam jūs siunčiate pinigus. Šiuo metu Lietuvoje laukia kaulų čiulpių transplantacijos 16 žanetų. Visi Amerikos lietuviai vienaip ar kitaip per 60 metų, net nepriklausomybės laikais, padėjo finansiškai Lietuvai. Ar viena moteris užtrenks duris kitiems?

Pranė Šlutiene
Chicago, IL

LIETUVOS FILOSOFAS —
NUSIFILOSOFAVO

Amerikos tragedija sukrėtė visą demokratišką pasaulį. Spaudos ir televizijos pranešimai yra įvairūs. Amerikos patriotišką visuomenės dalis, pasisako už jėgos panaudojimą prieš Afganistano-Talibano teroristus, už nekaltų 6,000 amerikiečių gyvybes. Tuo tarpu įvairūs Amerikos pacifistai pasisako prieš jėgos panaudojimą.

Idomiausias pasisakymas yra Lietuvos laikraštyje „Kau-no dienoje“ (2001.09.14), kur filosofas Arvydas Juozaitis taip filosofuoja: „Jei keli teroristai kirtu per šaknis, tai tos šaknys papuvusios. Gali vadin- tasi save pasaulio vainiku, bet turi pridurti ir Hamleto žodžius — kas man ši dulkių kvintestacija? Reikia kaltinti save — tai būtų krikščioniška... Dabar vardinamas vienas pranašas, jam kuriamas mitas. Osama bin Laden Vakarų civilizacijai kerta visuose pasaulio kampuose...“ Baigia A. Juozaitis.

Man teko skaityti daug amerikiečių, lietuvių išeivijos, Lietuvos spaudos, žiūrėti Amerikos CNN televizijos kanalą, tačiau niekur neteko išgirsti išsiviešėjimo, kad Amerikos demokratiškos šaknys yra papuvusios.

DRAUGAS, 2001 m. spalio 12 d., penktadienis

7

A. † A.

HARRY NEU

Mirė 2001 m. spalio 10 d. Palos Community Hospital, sulaukęs 60 metų.

Gyveno Palos Hills, IL. Gimė Lietuvoje, Kaune. Į JAV atvyko 1956 m.

Nuliūdę liko: žmona Leonida Kanavolas, sūnus Victor su žmona Sherry, duktė Christine su vyru William Doyle, anūakai Christopher ir Timothy Neu, brolis Dieter su žmona Helga Neu, mama Anna, sūnėnas David Neu, daug giminių ir draugų.

Velionis buvo sūnus a.a. Juliaus Neu.

A.a. Harry buvo Briski Industrial Supply Co., Chicago, savininkas, Hyde Park Lion's Club narys ir Balzeko lietuvių kultūros muziejaus narys-rėmėjas.

Velionis pašarvotas penktadienį, spalio 12 d. nuo 3 v.p.p. iki 9 v.v. Palos Gaidas laidojimo namuose, 11028 S. Southwest Hwy (7700 W), Palos Hills. Viešam lankymui a.a. Harry pašarvotas šeštadienį, spalio 13 d. nuo 9 v.r. iki 10 v.r. Zion Lutheran Church, 9000 S. Menard, Oak Lawn. Po 10 v.r. pamaldų velionis bus palaidotas Šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

Nuoširdžiai kviečiame gimines, draugus ir pažįstamus dalyvauti šiose laidotuvėse.

Vietoje gelių prašome aukoti International Myeloma Foundation. Savo užuojautas galite pareikšti svečių knygoje adresu www.palosgaidasfh.com

Nuliūdę artimieji

Laidotuvių direkt. David Gaidas Jr. Tel. 708-974-4410.

A. † A.

ANTANINAI URBUTIENEI

mirus, jos dukrą, korp. Giedros valdybos narę RŪTĄ KILIENĘ ir jos vyrą POVILĄ bei visus artimuosius užjaučiame ir liūdime drauge.

Korp. Giedra

Korp. Giedros ilgametėi narei

A. † A.

ALBINAI DUMBRIENEI

išsiskyrus iš mūsų tarpo, gilią užuojautą reiškiamo jos dukrai sesei Astai ir jos šeimai bei visiems artimiesiems ir liūdime kartu.

Korp. Giedra

PADĖKA

A. † A.

KOSTAS MATULIS

Mirė 2001 m. liepos 18 d. Palaidotas liepos 21 d. Šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

Nuoširdžiai dėkojame kun. Koys, kun. Maxa už maldas koplyčioje, kun. J. Kelpšui už aukotas šv. Mišias Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo bažnyčioje ir apeigas kapinėse. Nuoširdus aciū už užprašytas šv. Mišias, auks, gėles ir pareikštas užuojautas. Širdingai dėkojame visiems, atsilankiusiems koplyčioje, dalyvavusiems laidotuvėse bei vargonininkui ir karsto nešėjams.

Dėkojame laidotuvių direktoriams Gerald ir Daimid už rūpestingą patarnavimą.

Liūdinti šeima

[domu, kodėl A. Juozaitis nieko nemini apie Afganistano-Talibano teroristines šaknis, kurios grasina visam demokratiškam pasauliui?]

Vytautas Šeštokas
Los Angeles, CA

bendradarbiauti taikant kriminalistines priemones ir metodus užkardant, atskleidžiant ir tiriant nusikaltimus: Protokole numatytas keitimasis informacija apie naujas kriminalistines ekspertizės technologijas, kurios galėtų būti įgyvendinamos abiejų valstybių tarnybose. Protokolas numato ir galimybę Rusijos bei Lietuvos kriminalistinių tarnybų vadovai Vilniuje pasirašę bendradarbiavimo protokolą. Tarnybų vadovai sutarė

* Rusijos ir Lietuvos kriminalistinių ekspertizių tarnybų vadovai Vilniuje pasirašę bendradarbiavimo protokolą. Tarnybų vadovai sutarė

Namams Paskolos, Apdraustos Sąskaitos

MUTUAL FEDERAL SAVINGS
AND LOAN ASSOCIATION OF CHICAGO

2212 West Cermak Road, Chicago, IL 60608
(773) 847-7747

Stephen M. Oksas, President

Patarnaujam Čikagos ir Apylinkių Lietuviams Daugiau Kaip 95 Metus.

Dr. Eugenijus Savičius priima apdovanojimą iš „Junior Achievement International“ Louisiana Pacific Corporation vadovo Mark Suwyn.

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

Vytauto Didžiojo šaulių rinktinė ruošia gegužinę spalio 14 d., sekmadienį, Šaulių namuose, 2417 W. 43rd Str., Chicago. Bus įvairaus maisto, laimėjimų traukimas, veiks baras, šokiams gros Kosto Ramanausko orkestras. Visi kviečiami.

Sporto šventė – stalo teniso, šachmatų, rankos lenkimo, virvės traukimo varžybos, linksmos estafetės vyks spalio 20 d., šeštadienį, 2 val.p.p. Jaunimo centro mažojoje salėje. Čia taip pat veiks baras, gros muzika. Informacija tel. 773-581-6771.

Lietuvos chorų pasididžiavimas – berniukų choras „Ažuoliukas“.

NEIŠGIRSTI PASAULINIO MASTO CHORO BŪTŲ NEDOVANOTINA KLAIDA

„Draugo“ redakcijoje lankėsi buvęs Čikagos operos solistas, o dabar „GT International“ kelionių agentūros savininkas **Algis Grigas**, kuriam teko dalyvauti derinant ateinančio sekmadienio „Ažuoliuko“ choro koncerto Čikagoje repertuarą. Paprašėme jį, kaip žinote, pristatyti ir patį Lietuvos meno kolektyvą.

– **Tikriausiai su „Ažuoliuku“ esate pažįstamas jau seniai.**

– O taip! Su „Ažuoliuku“ susipažinau 1985 metais, kai Lietuvoje dainavau „Traviatoje“. O paskutinį koncertą girdėjau prieš keletą savaičių, lankydamasis Lietuvoje. Tai fantastiškas choras. Manau, kad šiandien pasaulyje tai stipriausias berniukų choras. Turiu galvoje būtent berniukų chorą, ne jaunuolių, nes, kaip žinote, „Ažuoliuke“ dainuoja daugiau kaip 400 choristų ir veikia net 9 chorai.

Kadangi mūsų kelionių firma „GT International“ organizuoja „Ažuoliuko“ choro kelionę į Ameriką, JAV LB Kultūros tarybos pirmininkės Marijos Remienės įgaliojimas dalyvavau ir derinant choro gastrolių Amerikoje repertuarą. Maestro Vytautas Miškinis pasiūlė 2 programų variantus. Viena iš jų II dalyje buvo pasaulio kompozitorių kūrinių, jų tarpe – pora rusų,

žydų dainų, taip pat amerikiečių kompozitorių Bernstein, Gershwin bei Broadway dainų. Ši variantą pasirinko New York ir Washington, DC, kur vienas pasirodymas vyko Holocausto muziejuje, koncertų organizatoriai. Jie taikėsi prie būsimų klausytojų. Nors, kaip buvęs dainininkas, žinau, kad rusai turi puikių kompozitorių, bet pasitarę – rengėjai ir meno vadovas – priėmė išvados, kad Clevelande ir Čikagoje reikia rinktis lietuvišką programą, nes čia „Ažuoliuko“ koncertai bus JAV LB 50-mečio minėjimo dalis ir klausytojai laukia lietuviškų dainų. Taigi, Čikagoje ateinantį sekmadienį girdėsime lietuvišką repertuarą.

– **Kaip, Jūs manote, lietuviškiems seksis festivalyje JAV, Salt Lake City, Utah, kur jie vyks iš Čikagos? „Ažuoliukas“ juk pirmą kartą Amerikoje.**

– Ten atvyksta 16 skirtingų pasaulio valstybių chorai. Vakar kaip tik kalbėjau bus festivalio organizatore. „Ažuoliukas“ ten labai laukiamas kaip vienas stipriausių festivalio chorų. Ten svarbiausias bus pasirodymai, ne konkursas, festivalis vadinasi „Friendship“. Neturiu abejonių, kad mūsų chorą gerai pasirodys. Jeigu bus skiriami kokie prizai, labai nustebčiau, jeigu „Ažuoliukas“ negautų Grand Prix.

Taigi, iki pasimatymo ateinantį sekmadienį, spalio 14 d. 3 v.p.p., Maria mokyklos auditorijoje. Nepasinaudoti tokia puikia proga ir neišgirsti pasaulinio masto choro, būtų nedovanotina klaida.

Dėkojame už komentarą.

Kalbėjosi
Audronė V. Škiudaitė

Bilietus į „Ažuoliuko“ koncertą, kuris vyks šį sekmadienį, spalio 14 d., 3 val. p.p. Maria mokyklos auditorijoje (6727 S. California), galėsite įsigyti koncerto dieną priešėjimo nuo 1 val.p.p.

Išvyk į Čikagos Shakespeare Theatre (Navy Pier) vaidinimą „Ričardas antrasis“ rengia LB Lemonto apylinkės socialinių reikalų skyrius. Išvykstama iš PLC Lemonte lapkričio 7 d., trečiadienį, 11 val.r., grįžtame apie 5 val.p.p. Bilietų užsakymas tel. 708-346-0756 (L. Kizlaitienė) ir tel. 630-243-0791 (G. Kazėnas).

Jonas ir Aušra Paronis, gyvenantys Darien, IL, prasištesdami prenumeratą, mūsų laikraštį parėmė 50 dol. auka. Tariaume nuoširdų aciu!

Kaip pradėti verslą? Kiekvieną ketvirtąjį mėnesio ketvirtadienį – spalio 25 d., lapkričio 29 d. ir gruodžio 20 d. – Čikagos miesto centre (Citicorp Center – Suite 1250, 500 West Madison at Canal, Chicago, IL 60611) ruošiami visos dienos mokamos paskaitos-seminarai „Going into Business“, kuriuose pasakojama apie verslo pagrindus, draudimą, pardavimą, finansinę bazę, verslo planus, dokumentų vedimą, mokesčius ir t.t. Seminarai vyksta nuo 9 val.r. iki 4 val.p.p., registracija – 8:30 val.r. Daugiau informacijos tel.312-3537724 arba internete www.scorechicago.org

Šių metų Lietuvos operos pokylis vyks šeštadienį, lapkričio 10 d., Jaunimo centro salėje. Pokylio koncertinę programą atliks operos choras, programoje taip pat dalyvaus praėjusį pavasarį „Meilės eliksyr“ operoje publiką žavėjusi solistė Nida Grigalavičiūtė. Vakarą metu bus laimingųjų bilietų traukimas. Šio pokylio vyriausiasis šeimininkas ir šiais metais bus valdybos pirmininko pavaduotojas Jurgis Vidžiūnas. Jis kviečia visus operos bičiulius ilgiai nedelsiant užsisakyti stalus dešimčiai asmenų arba vietas mažesniems grupėms. J. Vidžiūno tel. – 773-767-5609.

Šv. Kazimiero seselių rėmėjos rengia rudeninį pokylį seselėms parenti. Kviečiame visus seselių kazimieriečių rėmėjus, draugus ir pažįstamus sekmadienį, spalio 21 d., 1:30 val.p.p. atvykti į Oak Lawn Hilton viesbutį prie Cicero ir 94 gatvių. Bus skanių valgių, programa ir laimėjimų žaidimai. Vietas užsisakykite iki spalio 15 d., skambindami seselei Genovaitėi tel. 773-776-1324.

JAV Lietuvių jaunimo sąjunga ruošia suvažiavimą ir kviečia lietuvišką jaunimą (nuo 16 metų amžiaus) bei kitas lietuviškas organizacijas gausiai dalyvauti. Suvažiavimas vyks lapkričio 24 d., šeštadienį (JAV Padėkos dienos savaitgalį), Pasaulio lietuvių centro Boči menėje, Lemont, IL. Suvažiavimo pradžiai reikia rinktis 1 val.p.p., programa tęsis iki 5 val.p.p. Bus užkandžių pertrauka. Jei kiltų klausimų, rašykite JAV Lietuvių jaunimo sąjungos pirmininkei Dainai Žemaitytei e-paštu daina@javljis.com Daugiau informacijos www.javljis.com

Smagioje, jau prabėgusioje „Draugo“ vasaros gegužinėje dalyvavo „Draugo“ kaimynai – lietuvių siuntinių bendrovės „Transpak“ (4545 W. 63 Str.; tel. 773-838-1050) darbuotojai. Iš kairės: Linas Maciulis, Andrius Pukštys ir Virgilijus Kibildis.

Sportininkų šventė! Po 1939 metų, kai Lietuva antrą kartą laimėjo Europos krepšinio pirmenybes, krepšinis tapo lietuvių tautiniu sportu. Šiandien jo populiarumas Lietuvoje neturi varžovų, neatsilieka ir išeivijos jaunimas ir senimas. Prieš 50 metų Čikagoje gimęs Akademinis sporto klubas „Lituanica“ ypač sekmingai puoselėjo ir toliau puoselėja krepšinį. Norėdami tinkamai paminėti šią veiklos sukaktį, ASK „Lituanica“ rengia pokylį, kuris vyks spalio 20 d. 6 val.v. Pasaulio lietuvių centro Lietuvių fondo salėje Lemonte, ir nuoširdžiai kviečia visus. Vietas prašome užsisakyti iš anksto skambinant Dainai Siliūnienei tel. 630-852-3204.

Kun. Kazimieras Ambrašas, SJ, skaitys paskaitą „Viešpaties malonė visada telydi mus...“ Ateities savaitgalyje, kuris vyks šeštadienį, spalio 27 d., ir sekmadienį, spalio 28 d., Ateitininkų namuose, Lemont, IL. Detali savaitgalio programa bus išspausdinta šeštadienio, spalio 20 d., „Draugo“ skelbime.

Vytautas Beleckas, gyvenantis Chipley, FL, prasištesdamas „Draugo“ prenumeratą, pridėjo 100 dol. auką. Dėkojame už dosnumą!

Už gera geru mokėk. Tokius charakterio bruožus stengiamasi įdiegti asocialių šeimų vaikams „Vaiko vartų ir mokslo“ remiamuose centruose Lietuvoje. Per „Charakterio ugdymo programą“ ir praktišką paramą – mokslo priemonių vaikams supirkimą „Vaiko vartų ir mokslo“ būreliai nariai stengiasi padėti užtikrinti Lietuvai išsimokslinusių ir kilnią ateities kartą. Čikagos ir apylinkių lietuvių visuomenė kviečiama dalyvauti „Laumės pietuose“ sekmadienį, spalio 28 d. 12 val. Pasaulio lietuvių centre. Bilietus galima užsakyti skambinant Nijolei Grigaliūnienei tel. 708-974-1262. Savo dalyvavimu paremsite centrus ir jų globajamus vaikus.

Dr. Augustinas Laucis iš Mount Olive, IL, prasištes „Draugo“ prenumeratą ir mums atsiuntė 100 dol. auką. Tariaume nuoširdžiausią aciu!

Atsiųsta paminėti

„Technikos žodis“ (2001 m. Nr. 3) rašo apie lietuviškus lazerius, puslaidininkinių medžiagų tyrimą Vilniaus universitete, Lietuvos energetikos vystymąsi XIX-XX a., elektros energiją ir kt. Žurnalo administracijos adresas: A. Brazdiūnas, 7980 W. 127th Str., Palos Park, IL 60464.

„Pasaulio lietuvis“ išleido 2001 m. rugėžio-spalio numerį, kuriame daug vietos skiriama Lenkijoje vykusiame PLB ir Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungos kraštų valdybų pirmininkų ir valdybos narių suvažiavimui. Žurnalo adresas: 14911 127th Street, Lemont, IL 60439, tel/fax 708-301-6410.

„Lietuvos Vaikų vilties“ komiteto pokylyje pas Gražiną Liautaud. Iš kairės: dr. Dalia Galvydienė, Marija Kiaučienė, Albinas Smolinskas, Gražina Liautaud ir Birutė Jasaitienė.

„LIETUVOS VAIKŲ VILTIES“ POBŪVIS PAS G. LIAUTAUD

Š.m. rugėžio 21 dieną „Lietuvos Vaikų vilties“ komiteto pirmininkė Gražina Liautaud pas save pakvietė komiteto narius, savanorius, iš Lietuvos su ortopedinėmis negalios Shriners ligoninėje gydytis atvykusius vaikus, jų mamas bei tėvus, kad šie susitiktų su dr. Dalia Galvydiene, atvykusia stažuotis į Shriners ligoninę Oak Parke.

Dr. Dalia Galvydienė yra iš Vilniaus universitetinės vaikų ligoninės „Lietuvos Vaikų vilties“ ortopedinio skyriaus. Ji atvyko rugėžio 8 dieną ir stažuos 6 savaites iki spalio 20 d. Jos vyras – muzikantas, grojantis violončele Lietuvos Nacionaliniame kameriniame orkestre, koncertuos Japonijoje, taigi šiuo metu žmona bus viename pasaulio krašte, o vyras – kitame.

Dr. D. Galvydienė sakė, kad ji jau yra buvusi Čikagoje prieš 7 metus 1994 m. rudenį ir šis atvykimas yra malonus susitikimas su senais pažįstamais daktarais – dr. John Lubicky, dr. Peter Smith ir dr. Kuo bei su daugeliu lietuvių. Vakaras pas G. Liautaud praėjo gaubiant nuoširdžiai, šiltai nuotaikai, visiems besikalbant, besidalyjant išpuodžiais apie paskutinius įvy-

kus čia ir Lietuvoje.

Gražina Liautaud, kaip ir visuomet, visus pavaišino skania vakariene. Ypač naujai dalyvaujantiems šiame pobūvyje didelį išpuodį padarė Gražinos nuoširdumas ir paprastumas, jos ir jos vyro Jim rezidencija su didžiuliais langais į miestą ir ežerą, pro kuriuos atsiveria puikūs Čikagos vaizdai, o vakare – žiburių jūroje paskendęs miestas. Meno mylėtojus stebino žymių amerikiečių impresionistų paveikslų kolekcija.

Visi galėjo pasivaikinti ir išsikalbėti iki soties ir po keleto jaukių valandų dėkingi Gražinai ir Jim skirstytis namo.

Ne visi savanoriai galėjo dalyvauti. Dalyvavo tik Viktorija ir Antanas Valavičiai, Albinas ir Regina Smolinskai, Onutė ir Kęstutis Paulikai, Genovaitė Kiudulienė, Judita Mauersberger ir Raimundas Rimkus bei naujieji savanoriai Albina ir Liudas Ramanauskai bei Dalia Stankaitienė.

„Lietuvos Vaikų vilties“ komitetas yra dėkingas savanoriams už jų nuolatinę ilgąmetę talką vežiojant vaikus į ligoninę, pas daktarus, juos lankant po operacijų ligoninėje ir „Seklityoje“, kol jie gydosi, o taip

„Lietuvos Vaikų vilties“ dėka į Čikagą gydytis atvykusios Juneta (kairėje) ir Rasa taip pat dalyvavo pokylyje.

pat juos pavežiojant po Čikagą ir apylinkes, jas aprodant. Nauji savanoriai taip pat kviečiami įsijungti į šį darbą.

Iš „Lietuvos Vaikų vilties“ komiteto narių dalyvavo komiteto koordinatore Birutė Jasaitienė, Dana Kaunienė su vyru, Marija Kiaučienė, Antanas Valavičius ir Aldona Šmulskštienė.

Aldona Šmulskštienė

PIETVAKARIŲ APYLINKĖS SUMANYMAI, PLANAI IR DARBAI

Dirbant apylinkės gerovei

Šis straipsnis yra straipsnio apie „Greater Southwest Development Corporation“, „Delegate Agency of the Department of Housing“ tęsinys.

„Greater Southwest Development Corporation“ aktyviai reiškiasi Čikagos pietvakarių rajone. Ši įstaiga priklauso Pietvakarių apylinkių organizavimo projektui (SWOP), kuriam taip pat priklauso daugiau kaip 25 parapijos, mokyklos ir institucijos, jų tarpe iš Švč. M. Marijos Giminių parapija. Šis bendradarbiavimas sudaro didelį tinklą, per kurį išsivysto ryšiai ir prideda pažintys. Tuo būdu įmanoma padaryti daugiau.

„Greater Southwest“ taip pat palaiko ryšius su šios apylinkės Čikagos policijos daliniu, 8-osios apygardos štabu.

63 gatvėje kasmet yra organizuojamas Kalėdų paradas. Čia dalyvauja net 250 organizacijų, o žiūrovų yra buvę net 35,000. Vaikams ruošiamas plakato piešimo konkursas yra pritraukęs net 5,000 dalyvių per metus. Laimingieji gauna po taupymo obligaciją (U.S. Savings Bond).

„Greater Southwest Development Corporation“ vyriausiasis direktorius („Executive Director“) Jim Capraro energingai ir sumaniai vadovauja įstaigai jau daugelį metų. Jis ne tik daug dirbuojasi šios

įstaigos įvairiuose projektuose, bet ir randa laiko aktyviai talkinti savo parapijai – St. Nicholas of Tolentine (prie 62-tos ir Lawndale). Jam pietvakarių Čikaga yra labai miela ir tas atsipindį jo optimizme, idėjose ir darbuose.

Šiai įstaigai yra suteikta daugybė pažymėjimų už įvairius nuopelnus – jie puošia sieną konferencijos kambaryje. Šiais metais buvo suteiktas „NonProfit Neighborhood Development Group of the Year“ pažymėjimas nuo „Ford Foundation“. Vyriausiasis direktorius Jim Capraro yra gavęs asmenišką atžymėjimą

Skelbimai

• **KALĖDINĖS dovanos** į Lietuvą. Siuntiniai ir PINIGAI jūsų artimiesiems palankiausiomis sąlygomis. **TRANS-PAK**. Tel. 773-838-1050.

• **Amerikos Lietuvių radijas**, vad. Anatolijus Šlutas – kiekvieną sekmadienį 7 v.r. per WCEV 14.50 AM. Tel. 773-847-4903, adresas: 4459 S.Francisco, Chicago, IL 60632.

• **Namams pirkti paskolos** duodamos mažais mėnesiais imokėjimais ir prieinamais nuosimčiais. Kreipkitės į **Mutual Federal Savings**, 2212 West Cermak Road, Tel. (773) 847-7747.

• **Karaliaučiaus srities lietuviškų mokyklų paramai** per Mazosios Lietuvos Lietuvių draugiją Čikagoje auکو: \$100 – Jurgis Bendikas; Eugenia Pakulis; Kazimieras Rimkus; Petras Skikūnas. \$50 – Veronica Aušrotas; Vadelinas Domanskis; a.a. žmonos dr. Alinos Domanskienės atminimui; Valdemara Rašytinis; L. O. Griniūtė-Šmulskštienė; dr. Daina Variakojis. \$30 – Vytautas Grauzinis; Meta Linkus; Eugenijus ir Irena Vilkas. \$20 – Vytautas Jonaitis. \$5 – Lungen Svelnis. Dėkojame rėmėjams. „Karaliaučiaus krašto lietuvių“, 1394 Middleburg, Ct., Naperville, IL 60540-7011.

Algis Grigas